

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ŠEŠTADIENIS-SATURDAY – VASARIO-FEBRUARY 13, 2021 • Vol. CXII NR. 12

Kaina 2.00 dol.

PERIODICALS

Maudytis tarp ledo „lotosu“

Neseniai Čikagos NBC naujienų internetinėje svetainėje buvo galima pamatyti nuotraukų ir filmuotą siužetą. Jame – Michigan ežero vandenyje tarp išraiškingų, lotoso lapus primenančių ledo lyčių maudosi moteris. Lauke 14 laipsnių Farenheito, vandenyje – 30. Drąsulės galvą dengia megzta kepuraitė, rankas saugo pirštinės. O kūnas mėgaujasi lediniu vandeniu. Tai lietuvaitė Vaida Guthmann.

„Michigano ežere plaukiojantys ledai yra aštrūs, kaip skutimosi peiliukai. Todėl be pirštinių ir maudymosi batelių į vandenį geriau nebristi“, – sako Vaida.

Pokalbis su ja apie maudymąsi tarp ledu, apie nemergaitiškas paauglystės svajones ir įdomų gyvenimą, kurį gali tik pats sukurti.

– 5 psl.

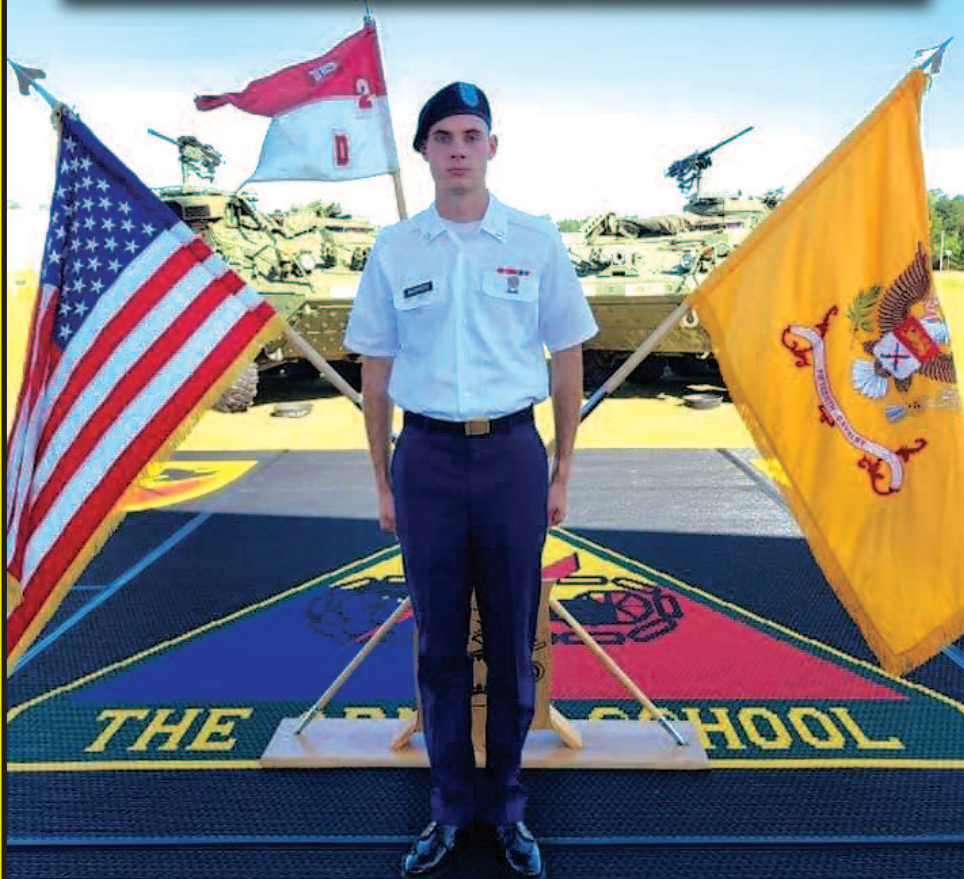

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-12-2021

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

Sėkmės, Martynai!

Netikėto ir malonaus pasiūlymo sulaukėme iš Švenčionių krašto laikraščio „Žemėnos krantai“ – ar Vasario 16-osios proga nenorėtume pasidalinti vieno pilietiško jaunuolio istorija? Žinoma, mielai, juolab kad straipsnio herojus **Martynas Barškėtis** augo ir brendo Čikagoje.

– 7 psl.

Įpareigota žvaigždės

Gimti Vasario 16-ąją – argi tai ne dovana? Bet tuo pačiu – ir įpareigojimas tarnauti Lietuvai. Jo nė minutei neužmiršta **Janina Udrienė**, švenčianti gražų jubiliejų.

Pokalbis su jubilate – 3 psl.

GANYTOJO ŽODIS

Gyvenimo džiaugsmo čekis pandemijos metu

KUN. GINTARAS A. JONIKAS

Raupsuotojo pagydimas

40 Pas jį atėjo raupsuotasis ir atsi-
klaupęs maldavo: „Jei panorėsi, gali
mane padaryti švarų“. 41 Jėzus, pa-
sigailėjęs jo, ištiesė ranką, palietė jį
ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ 42 Tuoju
pat raupsai pranyko, ir jis tapo šva-
rus. 43 Jėzus liepė jam tuoju pasi-
šalinti ir smarkiai prigrasino: 44 „Žiū-
rėk, niekam nieko nepasakok! Eik pa-
sirodyk kunigui ir už pagijimą paau-
kok Mozės įsakytą atnašą jiems pa-
liudyti“.[17] 45 O šis bekeldamas
pradėjo taip plačiai skelbti ir skleis-
ti įvykį, kad Jėzus nebegalėjo viešai
pasirodyti mieste. Jis laikėsi už mies-
to, negyvenamose vietose, bet žmo-
nės iš visur rinkosi pas jį.

(Evangelija pagal Morkų 1, 40–45)

JAV valdžia pandemijos metu jau
kelis kartus jums atsiuntė para-
mos čekį, kad sunkmetyje finan-
siškai padėtų išsilaikyti tiek pavie-
niams asmenims, tiek smulkiam vers-
lui. Labai kilnus ir svarbus konkrečios
pagalbos gestas!

Tačiau visi aiškiai jaučia ir su-
pranta, kad ne tik finansinė pagalba
šiuo metu reikalinga. Gyvenimo koky-
bės atkūrimui reikia daug daugiau –
pirmiausia, žmonėms reikia susitikti,
apsikabinti, bendrauti, keliauti. Pa-
vyzdžiui: dabar, net ir pasiskiepijus ste-
buklingais skiepais, niekas neleis jums
aplankyti artimųjų ar draugų, kurie
yra ligoninėje ar senjorų namuose;
negalite lėktuvu skristi į Europą ir
daugelį kitų šalių, net bažnyčios daug
kur jau beveik metai uždarytos.

Todėl drąsiai sakau, kad mums iš
Dievo reikia kitokio, dar galingesnio –
gyvenimo džiaugsmo čekio!

Tačiau tą „gyvenimo džiaugsmo
čekį“ įteikti kitam žmogui Dievas pra-
šo ir kiekvieno mūsų. Sakykime tiesiai
šviesiai – tą čekį turiu įteikti aš, nes
esu krikščionis!

Mes gyvename kančios pasaulyje
– kančios, kurias sukelia ligos; kančios,
kurias sukelia žmonių atskirtis; kan-
čios, kurias sukelia godumas ir pavy-
das. Bet ne tik sakome, kad „reikia dau-
giau žmogiškumo“ – mes žiūrime į
Jėzų, kaip į tą, kuris neša gydymą, pri-
ima žmones į savo glėbį ir skelbia nau-
ją gyvenimo būdą. Priklausyti šiai
bendruomenei – reiškia pripažinti Die-
vo atleidimo ir gydymo paslaptį, mums
matomą Kristuje Jėzuje, mūsų Vieš-
patyje.

Kai susirenkame bažnyčioje kaip

Dievo tauta, dažnai galime jausti keis-
tą įtampą. Viena vertus, mes suvokiame
savo vienybę Kristuje: žmonės, ku-
rie yra krikšto broliai ir seserys. Tai
mums primena kunigas, kai širdimi
meldžiamės ir veiksmais dalyvaujame
šventoje liturgijoje. Kita vertus, mal-
doje mes prisimename žmonijos atvi-
rumą: sergančius, tarpusavyje ka-
riaujančius, dėl kitų žmonių veiksmų
kenčiančius žmones. Šiandien mes
sau primename, kad Jėzus įžengė į šį
kenčiantį pasaulį, nešdamas gydymą ir
ramybę, ir kad jis pakvietė mus tęsti šį
žmonių sutaukinimo darbą tarpusa-
vyje ir su Tėvu.

Kitaip sakant, jei norime tikinčių-
jų bendruomenėje susirinkti kaip bro-
liai ir seserys (o ne kaip socialinio klū-
bo nariai), yra būtina sąlyga – turime
tikrai norėti būti Jėzaus Eucharistijos
dalimi. Tik tokiu būdu tampame as-
menimis, kurie neša gydymą ir atlei-
dimą tiems, su kuriais susiduriame.

Šį sekmadienį girdima Morkaus
Evangelija mums atpasakoja labai įdo-
mų įvykį – Jėzus susidūrė su jį aplan-
kysiu žmogumi, turinčiu nepagydomą
odos ligą. Jo kūnas tiesiog pūna. Žmo-
gus dėl šios ligos yra labai nelaimingas
– atskirtas nuo artimųjų, nuo visų so-
cialinių ryšių, privalantis gyventi už
miesto ribų, pamatęs link jo besarti-
nančius žmones turi garsiai šaukti, kad
jis yra raupsuotasis. ...Ir Jėzus nebėga
nuo jo, jis paliečia sergantį žmogų, iš-
gydo jį, sugrąžina į pilnavertį gyvenimą.

Mes taip pat susiduriame su žmo-
nėmis ir paliečiame jų gyvenimą; tas
susitikimas turėtų skatinti taiką ir
pasitikėjimą. Jėzaus buvimas su mu-
mis, išleidimas jo į savo širdį leidžia
patirti pilnavertį gyvenimą ir tikrą
bendravimą.

Išgirdus apie Jėzaus stebuklus,
mus dažnai apima *wow* faktorius. Ta-
da, užuot susitelkę ties tuo, ką jie
mums byloja apie pasaulį, kurio nori
Dievas, mes užduodame klausimus,
kaip tai galėjo atsitikti. Stebuklai rodo
mums kitą pasaulį. Klausimas yra ne
„kaip tai įvyko“, bet kaip mes galime
paversti šį stebuklingą žvilgsnį į kitą
pasaulį savo veiksmų planu mūsų pa-
saulyje?

Kažkodėl mus dažnai užvaldo tik
didelės idėjos: pasaulis būtų geresnė
vieta, jei tik... Bet tada nieko nevyks-
ta. Evangelijoje girdime apie Jėzų, gy-
dantį žmoniją: kai jis susitinka su vie-
nu sergančiu žmogumi, kažkas įvyks-
ta. Kitokios, transformuotos, visuo-
menės vizija susikuria tada, kai kuris
nors iš mūsų daro įtaką sergančiam, at-
stumtam, sumenkintam ar pažemintam
žmogui.

Didelė tikimybė, kad kiekvienas iš

mūsų artimiausiu metu susidursime
su tokiu Dievo kūriniu, kuris – pagal
Evangeliją – yra socialiai izoliuoto,
sergančio žmogaus atitikmuo: žmo-
gus, esantis visuomenės paraštėse, ap-
gautas, kenčiantis... Ar tas žmogus
ras mummyse tokį „socialinį-klubinį“
krikščionį, ar mūsų susitikimas bus pa-
našesnis į tą, pagal Jėzaus Kristaus
dvasią ir širdį? Didžiausias pokyčių ste-
buklas priklausys nuo to, kaip mes rea-
guojame į tą susitikimą!

Pabaigoje noriu atsakyti į „Drau-
go“ skaitytojos užduotą svarbų klausi-
mą – *ar pandemijos metu tiek daug pra-
radę, mes ir gavėnios metu privalome
pasninkauti?*

Skaitydamas *bernardinai.lt*, ra-
dau labai gerą atsakymą, kuriuo ir
dalinuosi su mielais skaitytojais:

Kokia pasninko prasmė?

Pasninkas pirmiausia primena,
kad *žmogus gyvas ne vien duona, bet ir
kiekvieniu žodžiu, kuris išeina iš Dievo
lūpų* (Mt 4, 4). Vadinas, atgailos dvasios
perspektyvoje pasninkas kviečia pa-
justi ir įvardinti tikruosius trūkumus,
o tada susimąstyti apie grįžimą prie
Dievo. Todėl svarbu ne vien įstatymo
raidė, bet ir pasninko įstatymo dvasia.

Nuo pat pirmųjų krikščionybės
amžių pasninkas buvo neatsiejamas
nuo išmaldos ir gailėstingumo darbų.
Tai, ką žmogus sutaupydavo pasnin-
kaudamas – atiduodavo stokojančiam.
Pasninkas – tai proga atitaisyti pa-
žeistą socialinį teisingumą.

Kartais pasninkas suprantamas
vien kaip kūno marinimas. Tai nėra vi-
siškai teisinga samprata. Pagal krikš-
čionišką poziciją žmogus – tai kūno ir

sielos vienovė. Pasninkaujant svarbu
išlaikyti tą pusiausvyrą tarp kūniškos
ir dvasinės žmogaus plotmės. Neuž-
tenka vien kūno apsimarinimo – svar-
bus taip pat ir sielos apsimarinimas.
Apsimarinimą turi lydėti kasdieninė
malda, Šv. Rašto skaitymas, dalyvavi-
mas šv. Mišiose, sakramentinė atgailos
praktika (išpažintis), meilės ir gailė-
stingumo darbai, santarvė su kitais
žmonėmis.

Plaćiaja prasme pasninkas – tai su-
silaikymas nuo to, kas žeidžia ar iškrei-
pia esminius žmogaus santykius: san-
tykį su savimi, su artimu, su Dievu.
Kiekvienam žmogui svarbu susimąstyti
apie tai, kas žeidžia minėtų santykius,
ir stengtis juos atitaisyti. Pavyzdžiui,
grįžęs namo vyras visą vakarą
praleidžia prie kompiuterio, užuot lai-
ką skyręs žmonai ir vaikams. Gal ver-
tėtų pamąstyti apie pasninką nuo kom-
piuterio?

Nereikia abstinencijos ar pasnin-
ko suprasti kaip kokios prievolės. Juo
labiau, abstinencija ar pasninkas nėra
tikslas, bet konkreti priemonė, per ku-
rią Bažnyčia mus kviečia augti tikros
atgailos dvasioje.

Šiame
numeryje

Kasmet pasitikdama Vasario
16-tąją širdyje padėkoju tiems
mūsų tautos didžiavyriams, ku-
rių dėka turime atkurtą mūsų
valstybę – už jų drąsą, už jų vi-
ziją, už tai, kad galime gyventi to-
kius gyvenimus, kokius norime gyventi. Šios dienos
„Draugo“ puslapiuose – dviejų tokių gyvenimų pavyzdžiai: vie-
no dar labai jauno, tik kopiančio į kalną, kito – jau užkopusio,
žvelgiančio nuo viršukalnės.

Su Vasario 16-ąja, mielieji!

Ramunė Lapas

www.draugas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

[Kanada] – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

[Lietuvą paprastu paštu] – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

[Kanada] – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

[Lietuvą] – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –

skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,

audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –

Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

El. svetainė –

Neringa Smilgytė

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Autorių nuomonė nebūtinai sutampa
su leidėjų ir redakcijos nuomone.

Janina Udrienė: Mūsų, vyresniųjų, pareiga yra padėti būsimiems lyderiams

LAIMA APANAČIENĖ

Janina Udrienė, JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Krašto valdybos narė, vasario 16 d. švenčia garbingą sukaktį. Tie, kas nors truputį yra susipažinę su JAV LB veikla, jei ir nepažįsta gerb. Janinos asmeniškai, tikrai girdėjo šios darbščios moters pavardę. Lietuviškas identitetas jai nėra tik tuščias posakis. Nuo jaunystės aktyvi visuomenininkė, Janina daug širdies ir laiko skyrė ir tebeskiria lietuviybės puoselėjimui ir išsaugojimui. Ji ir šiandien uoliai dirba JAV LB valdyboje, neatsisako talkinti Dievo Apvaizdos parapijai, jai rūpi lietuviško jaunimo ateitis. Kokius darbus ji bedirbtų, viską daro iš širdies.

Artėjančios gražios sukakties proga pakalbino me gerb. Janiną.

Sveikiname su gražia sukaktimi. Nors aplink siaučia virusas, gyvenimas vietoje nestovi. Kaip gyvenate, užkopusi į šią metų aukštumą?

Kai dirbau profesinį darbą, auginau vaikus, tvarkiau namus ir prisidėjau prie lietuviškos veiklos, vis galvodavau: „Kai išeisiu į pensiją, tikrai pailsėsiu“. Tačiau mano galvosena nepasiteisino – neturiu laiko viskam, ką reikia, atlikti ir tikrai nenuobodžiauju nė vienos minutės.

Sakoma, viskas ateina iš vaikystės. Papasakokite trumpai apie ją.

Gimiau Kaune pirmosios rusų okupacijos laikais. Mane krikštijo vokiečių okupacijos laikotarpiu. Tada, beveik prieš pat bolševikų antrąją okupaciją, prieš naujus trėmimus į Sibirą, mano šeima bėgo į vakarus, nes tėvas sužinojo, kad mes – tremiamųjų sąrašas. Aš buvau tik trejų metų.

Kelionė buvo žiauri. Mes atsidūrėme tarp atitraukiančių vokiečių ir puolančių rusų. Kelionėje mirė mano teta (mamos sesuo, kuri su mumis gyveno), o tėvas buvo vokiečių paimtas apkasų kasimo darbams. Mama, nusilpusi nuo plaučių ligos, liko su trim vaikais – mano 15 metų sese, 5 metų broliuku ir manimi. Reikėjo slapstytis nuo sprogstančių bombų, rusų kareivių žiaurumų, saugotis siaučiančių ligų, ieškoti maisto ir būsto priglauti pavargusius kūnus. Daug šioje ilgoje kelionėje padėjo mamos rusų bei lenkų žinojimas. Ši baisi, beveik metus užsitiesusi kelionė kankino mus visus, ypač mano mamą.

Pagaliau, pasibaigus Antrajam pasauliniam karui, pasiekėme pabėgėlių stovyklą Berlyne. Į tą pabėgėlių stovyklą atvažiuodavo komunistų pareigūnai, įsakinėdami pabaltijiečiams grįžti į savo kraštus, nes karas esą pasibaigęs. Kai kurie taip ir buvo išvežti į „komunistinį rojų“, kiti slapstėsi ir priešinosi. Padedant Raudonajam Kryžiui ir iš susirašinėjimo su lietuviais sužinojome, kad tėvas yra pietų Vokietijos Biberach an der Riss miestelyje, prancūzų zonoje. Pagaliau pavyko gauti leidimą šeimoms susijungti, ir mus išleido iš Berlyno.

Vokietijoje pragyvenome penkerius metus. Pradžioje lankiau lietuvių dipukų suorganizuotą mokyklą. Po dvejų metų, prasidėjus emigracijai į kitas šalis, teko lankyti vokiečių mokyklą. Buvau gerai pramokusi vokiečių kalbą ir atmintinai išmokusi Prancūzijos himną, nes miestelis buvo prancūzų okupacijos zonoje. (Vokietija po Antrojo pasaulinio karo buvo padalinta į keturias okupacijos zonas: amerikiečių, rusų, anglų ir prancūzų.)

Kaip sekėsi įsikurti šalyje, kuri Jus, kaip ir daugelį dipukų, priglaudė? Kokia buvo pradžia?

Mano dėdė, mamos pusbrolis, parūpino mums kvietimą atvykti į Ameriką. 1950 m. rugpjūčio mėnesį pasiekėme Čikagą.

Tėvams ypač buvo sunku – reikėjo dirbti sun-

JAV LB Michigano apygardos nariai 2018 m. Pirmoje eilėje sėdi: valdybos pirmininkė Janina Udrienė, išdininkas Valdas Pištys ir sekretorė Laura Garnytė.

JAV LB Tarybos sesija Čikagoje 2019 m. Tuometinė Krašto valdyba (iš k.): Valdas Buožys, Loreta Timukienė, Giedrė Knieža, Sigita Barysienė, Skirmantė Philippone, Auksė Motto, Daiva Kazlauskas (viešnia), Austėja Sruoga, Janina Udrienė, pirmininkas Arvydas Urbonavičius, Rasa Dooling, Estera Sunelaitė ir Juozas Polikaitis.

kius, jiems neįprastus darbus. Reikėjo pragyventi ir šeimą aprūpinti. Aš, devynmetė, po kelių savaičių nuo atvykimo, mokėdama anglškai tik kelis žodžius – „yes“, „no“ ir „thank you“ – pradėjau lankyti pradžios mokyklą. Nebuvo lengva, bet po metų jau galėjau susikalbėti ir visada stengiausi atidžiai atlikti visas užduotis.

Atidavėte 34 metus matematikos dėstymui angliškose mokyklose, esate vadovėlių autorė. Kodėl pasirinkote studijuoti tiksluosius mokslus?

Baigusi gimnaziją, pradėjau studijuoti Loyola University Čikagoje ir po ketverių metų gavau bakalaurą iš matematikos. Pasirinkau tiksluosius mokslus, nes man labiau patiko spręsti uždavinius negu rašyti kūrybinius rašinėlius arba analizuoti kokį eilėrašį. Atsimenu, gimnazijos anglų kalbos mokytojai kiekvieną rudenį užduodavo rašinėlių temą „Kaip praleidai vasaros atostogas?“ arba –

„Ką tau reiškia Halloween?“ Mūsų šeima vargingai gyveno, jokių įdomių atostogų niekada neturėjome, nes pinigai buvo skirti buitiniams reikalams. O tokios šventės, kaip Halloween man absoliučiai nieko nereikšė. Be to, mokytojai niekad nedavė jokių gairių, kaip tas temas galima būtų vystyti. Mėgindama tokiomis temomis rašyti, per vargus ir prakaitą vos įstengdavau keletą paragrafų „sulipdyti“.

Kadangi gimnazijoje gerai sekėsi chemija, galvojau apie chemijos studijas. Tačiau kai vieno laboratorinio eksperimento metu patyriau sprogimą, greitai išmečiau tą galimybę iš savo sąrašo. Vėliau, įsigijusi magistro laipsnį, dirbau lektore Schoolcraft Community College Matematikos fakultete Detroito priemiestyje. Šiame koledže šalia kitų kursų, išidavome pirmų dvejų metų universiteto programą. Savo studentams visada stengdavausi paruošti kokybiškas paskaitas, nes studentų sėkmė buvo mūsų prioritetas.

O rašyti, ką anksčiau laikiau sunkiu darbu, reikėjo gana daug, mat šalia dėstymo teko dirbti įvairiuose akademinuose komitetuose bei profesinėse sąjungose, kur buvo reikalaujama rašyti pranešimus, įvairius apibendrinimus ir t. t. Darbas man patiko, ir visada džiaugiausi ten dirbdama.

Jau daug metų visą likusį laiką nuo matematikos dėstymo skirate lietuvybei. Kaip įsitraukėte į šią veiklą?

Dar gyvenant Čikagoje, visa socialinė bei visuomeninė veikla buvo tik su bendraamžiais lietuviais. Draugių paskatinta įsijungiau į Ateitininkų organizaciją. Ta veikla padėjo susiformuoti mano pasaulėžiūrai ir sudarė sąlygas susipažinti su kitais jaunais lietuviais. Buvo be galo smagu eiti į susirinkimus, klausyti įdomių paskaitų, dalyvauti diskusijose, šokti bei kartu juoktis. Tada net nepagalvodavau, kad kaip tauta galime išnykti, jeigu nedėsime pastangų tautinės tapatybės išlaikymui.

Ištekėjusi ir persikrausčiusi į Detroitą tuojau įsitraukiau į lietuvišką veiklą.

Udrių šeima. Pirmoje eilėje (iš k.): Julija, Narimantas, Aleksandras, Janina, Viktorija; antroje eilėje: Nora, Annika, Sara, Gytis, Tina ir Linas. J. Udrienės asmeninio archyvo nuotrauka

TELKINIAI

Oi jūs, blynai, blynai...

Artėja Užgavėnės, kurios šiemet sutampa dar ir su Vasario 16-ąja – proga švęsti Valstybės atkūrimo dieną ne tik patriotiškai nusiteikus, bet ir šiek tiek pasmaližiau-jant! „Draugas“ pasidomėjo, kokius blynus labiausiai mėgsta mūsų skaitytojai.

Daina Siliūnienė:

Keista, bet aš pati blynų negaminu – man tikrai nesiseka juos kepti!

Mano mėgstamiausi blynai buvo tėvo Antano Saulaičio, kuriuos jis mums kepdavo skautų stovykloje, Rake. Tuos blynus jis iškepdavo, uždėjęs apverstą skardinę ant laužo, blynų tešla būdavo ant karštos skardinės dugno. Iškepęs užbarstydavo truputį cukraus ir – *wow*, dar dabar seilės pradeda varvėti, prisiminus tuos blynelius. Ar jie tikrai buvo tokie skanūs, ar aš stovykloje buvau labai alkana, kas žino, bet po 50 metų dar tuos blynus atsimenu.

Gal Vasario 16-osios proga reikės pabandyti tuos blynelius iškepti, gal ir nuspalvinti maistiniais dažais – viena iškepti geltoną, antrą žalią, o trečią – raudoną?

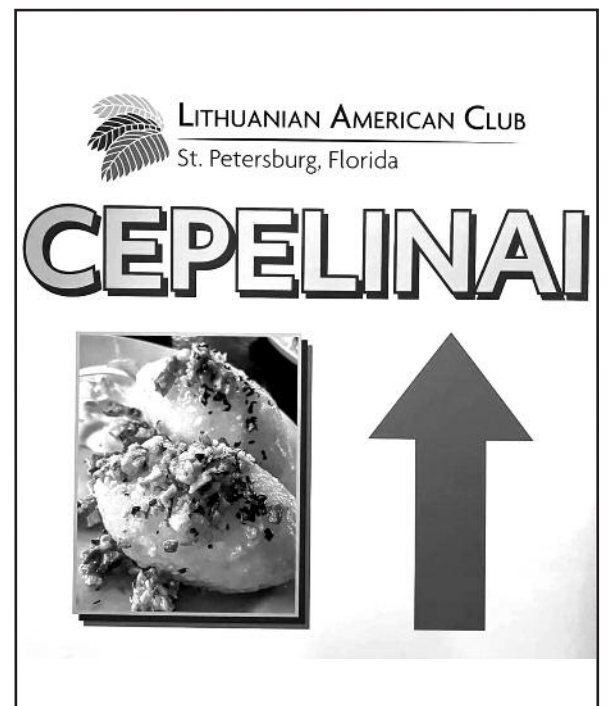

Nukelta į 16 psl. Rako stovykloje Michigane, apie 1981 m.

Vytenio Lietuvninko nuotr.

Sunku patikėti, bet visiems kartu ir bulves skusti gera.

„Skani“ nuoroda

Cepelinų dieną – virėme ir valgėme

RAMUNĖ GAŠKIENĖ

Pirmąjį vasario sekmadienį visi pasaulio lietuviai buvo raginami kartu su šeima gaminti ir skanauti cepelinus. Nors cepelinų kilmė kelia nemažai diskusijų, viso pasaulio lietuviams didžukuliai asocijuojasi su nacionaline lietuvių virtuve. Taigi šios progos nepraleido ir Floridoje, St. Petersburg mieste gyvenantys Amerikos lietuviai. Šiame mieste esantis Amerikos lietuvių klubas suorganizavo „Cepelinai drive“.

Klubo valdybos nariai, kurių buvo net dvylika, uoliai skuto bulves dar išvakarėse, kad virėja nuo ankstyvo ryto galėtų pradėti tarkuoti jas cepelinams. Prasidėjus renginiui, automobilių eilė nusitęsė net už klubo teritorijos ribų. Visi kantariai laukė mašinose savo išsvajotos šių kukulaičių porcijos. Rengėjų reikalavimu, cepelinų pirkėjai turėjo iš anksto registruotis ir užsisakyti norimą porcijų kiekį. Taip buvo pasirūpinta, kad cepelinų niekam nepritrūktų. Automobiliuose laukiantiems cepelinų valgytojams skambėjo lietuviška muzika, visus atvykusius pasitiko ir palydėjo organizatorių šypsenos bei gera nuotaika.

Galime tik pasidžiaugti, kaip puikiai buvo visas suorganizuota ir tiek daug darbo įdėta. Po renginio, jau sočiai papietavę, jo dalyviai dalijosi savo išpūdžiais bei atsiliepimais klubo Facebook paskyroje: Amerikos Lietuvių Klubas Floridoje.

Na, o dabar laukiame Vasario 16-osios minėjimo šventės, kuri vyks vasario 13 d., šeštadienį, 6 val. v. Amerikos lietuvių klube, adresu 4880 46th Ave, St. Petersburg, FL 33714.

Daugiau informacijos klubo internetinėje svetainėje <https://www.lithuanianclubusa.com/>

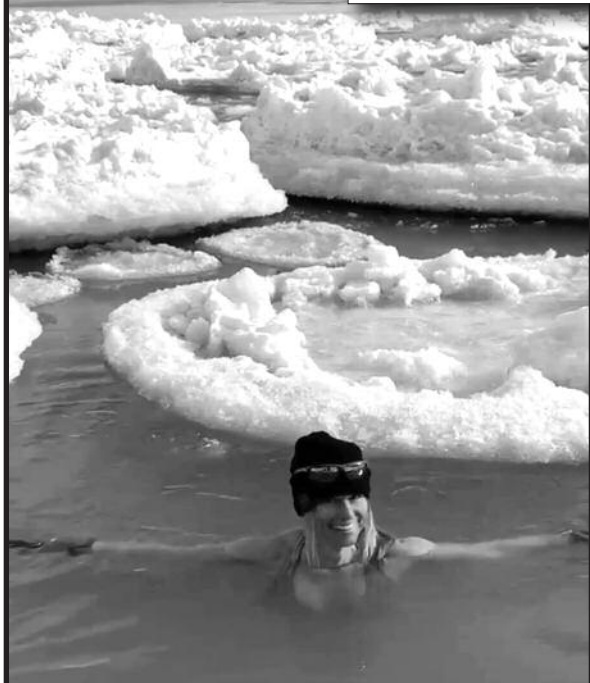
Ramunė Gaškienė – Lituanistinės m-los „Saulutė“ direktorė

Eilėje prie cepelinų buvome kantrūs.

Rengėjų nuotraukos

Maudytis tarp ledo „lotosu“

Ši socialiniame tinkle Vaidos pasidalinta nuotrauka sudomino ir amerikiečių žurnalistus.

Čikagos priemiestyje Glencoe gyvenanti **Vaida Guthmann** pripažįsta, kad ją pažįsta dauguma nedidelio paežerės kaimelio gyventojų. Ir ne tik dėl maudynių žiemos ežere, bet ir dėl pomėgio važiuoti dviračiais. Kartu su vyru Vaida pedalais numina tolimiausius atstumus – iki 100 mylių. Penkių asmenų šeimoje Vaida yra vienintelė moteris, tačiau vyrui Jay ir trimis sūnams – 14-mečiui Isaac, 17-mečiui Jonui ir 28-erių sulaukusiam Danui ji neretai rodo drąsos ir atkaklumo pavyzdį.

Vaida, kas tave paskatino susidomėti žiemos maudynėmis? Ar seniai esi „ruonių“ gretose?

Noras pasinerti į žiemos ežerą man kilo prieš porą metų, kai pirmą kartą žiemą, vasario mėnesį, ežere pamačiau besimaudančius vyrus – „ruonius“. Paprašiau, kad leistų juos nufotografuoti. Įamžinau šį nepaprastą vaizdą, ir nebegalėjau atsikratyti minties, kad ir aš labai norėčiau taip maudytis. Todėl, nieko nelaukusi, ėmiau treniruotis. Pradžioje kasdien lįsdavau po šalto vandens dušu. Paskui buvo kitas etapas – namuose prisileisdavau pilną vonią šalto vandens, dar pridėdavau ledų ir pasinerdavau į tą vandenį. Buvo labai nemalonu, net iki kūno skausmo. Bet kai supratau, kad reikia šaltame vandenyje atsipalaiduoti ir išmokau tą daryti – atėjo palaima. Suvokiau, kad esu pasiruošusi lįsti į žiemos ežerą. Pirmą kartą pasinėriau Michigano ežere 2020 m. sausio 14 dieną. Po to ėmiau eiti maudytis į ežerą kasdien. Pradžioje, šaltu metų laiku, tik įbėgdavau į vandenį ir greitai bėgdavau atgal į krantą. Pamažu ilginau savo buvimo vandenyje laiką. Dabar, praėjus tiek laiko, jau nebejauciu šalčio, tik tokį gerą atsipalaidavimo jausmą.

Bet tai pakankamai pavojinga pramoga. Ar nebūna baisu, kad vandenyje kas nors atsitiks ir nebegalėsi pasiekti kranto? Kaip save apsaugai nuo tokių galimų netikėtumų?

Turiu draugę, vardu Valę. Ji eina kartu su ma-

nimi, ir taip pat įlenda į vandenį. Lendame į ežerą po vieną, padedame viena kitai išlipti į krantą, paduodamos ranką. Jeigu kada einu maudytis viena, tuomet paprašau kokio ant kranto sutikto žmogaus, kad jis pastovėtų ir palauktų, kol aš išlipsiu iš vandens. Prašau, kad jeigu man kas nors negero nutiktų, kad paskambintų 911 tarnybai. Taip apsidraudžiu. Bet šaltas vanduo manęs nežeidžia, greičiau – gydo. Jeigu kartais jaučiu kokius raumenų skausmus, tai išlindusi iš šalto vandens, suprantu, kad tie skausmai dingio.

Ar tavo vyras nesusidomėjo maudynėmis žiemą?

Jis yra vieną kartą maudęsis kartu su manimi. Bet tai ir buvo tas vienintelis kartas. Tačiau vyras yra mano dviračių sporto bendrakeivis. Aš nuo vaikystės norėjau būti dviratininke. Gimiau ir gyvenau Panevėžyje, kur buvo garsi sporto mokykla, joje buvo ruošiamos pasaulinio garso dviratininkės. Norėjau lankyti tą mokyklą, bet tėvai tam nepritarė. Tačiau iš tėvų išmokau, kad reikia pačiai siekti įgyvendinti tai, ką esi sumanęs. Todėl, atvykusi į Ameriką, pati išmokau važiuoti dviračiu ir juo įveikti ilgus atstumus. Per mane ir vyras susidomėjo – dabar mes kartu su juo mėgstame keliauti dviračiais.

Vaida, kokius darbus dirbi Amerikoje?

Aš esu fizinės terapijos, limfotakos specialistė. Mano darbas – fizioterapeutės padėjėja, rūpinuosi ligoniais, kuriems po operacijų ištinsta kūnas. Pavyzdžiui, kai moterims, sergančioms krūties vėžiu, pašalinami limfmazgiai, joms dažnai tinsta ranka, nes sutrinka limfos tekėjimas. Mano darbas – su įvyniojimų ir kompresų pagalba sumažinti šiuos nemalonius simptomus. Iki pandemijos aš dirbau Deerfield esančioje reabilitacijos įstaigoje, joje slaugomi tokie ligoniai, kurie išleidžiami iš ligoninės, bet dar negali būti palikti savo namuose be kasdieninės medikų priežiūros. Tai tarsi kokia sanatorija. Tačiau prasidėjus pandemijai, ši gydymo įstaiga buvo paskirta koronavirusu užsikrėtusiems pacientams, daugeliui darbuotojų teko atsakyti savo darbo. Aš taip pat tą padariau dėl saugumo.

Socialiniuose tinkluose prisistatai ne tik Guthmann, bet ir mergautine – Filmanavičiūtės pavarde. Gal keliais žodžiais gali papasakoti apie save, dar tuometinę panevėžietę Vaidą Filmanavičiūtę ir savo tėvelius?

Mano mama Alma yra labai rūpestinga šeimos moteris – rūpinosi mumis, jos globojama jausdavausi saugi. O tėtis Petras – inžinierius, auksinių rankų meistras. Mūsų šeima gyvena žinomo Panevėžio aviakonstruktoriaus ir lakūno Vlado Kengailos kaimynystėje. V. Kengaila – tas žmogus, kuris atkūrė garsiųjų lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno raudonos spalvos lėktuvą „Lituanica“. Mano tėtis buvo tas žmogus, kuris padėjo V. Kengailai, dalyvavo atkuriant „Lituanicos“ kopiją. Vėliau tėtis iš detalių

susirinko savo lėktuvą. Tiesa, šiam orlaiviui buvo lemta vos kelis kartus pakilti į orą. Kadangi jis buvo sukonstruotas dar nesulaukus Lietuvos atgimimo, apie 1983-uosius, sovietinė valdžia nusprendė, kad eilinis inžinierius negali turėti savo lėktuvo, todėl iš tėčio jis buvo konfiskuotas. Bet aš, augdama tokioje aplinkoje, turėjau kiek kitokių svajonių, nei mano bendraamžės mergaitės. Daugelis jų tuo metu norėjo tapti modeliais, madų demonstruotojomis, o aš norėjau būti lakūne, save užaugusią įsivaizdavau pilotuojančią lėktuvą.

Ar daug vaikystės svajonių pavyko įgyvendinti?

Šios svajonės – pilotuoti lėktuvą – neišpildžiau, bet man pavyko įgyvendinti daugelį kitų savo pasvajojimų. Troškiau įkopti į Kilimanjaro (Kilimandžarą). Ir tą padariau. Vaikystėje svajojau, kad gyvensiu Amerikoje. Girdėdavau, kaip per radiją transliuojamų „Amerikos balso“ laidų metu būdavo skaitomi skelbimai: „Aš (vardas pavardė) ... ieškau savo sesers vaikų“ ir panašūs. Supratau, kad toje tolimoje šalyje gyvena tokie pat lietuviai, kaip

Dar viena svajonė įgyvendinta! Vaida (k.) kartu su bendrakeive Kinga Maj. Vaidos Guthmann asmeninio archyvo nuotrauka

ir čia, Lietuvoje. Čia, Pensylvanijos valstijoje, dešimt metų pragyveno mano prosenelė Anna Matulevičiūtė. Ji atvyko į JAV 1905 metais, čia ištekėjo už lietuvio, po to jiedu sugrįžo gyventi į Lietuvą.

Man iki šiol tokia įdomi šalis ta Amerika. Su šeima dabar dažnai keliaujame – aplankėme nemažai nuostabiausių JAV kampelių. Augdama Panevėžyje, savo tėvų namuose, spėjau išmokti, kad reikia gyventi taip, kaip norisi, taip, kaip tau yra įdomu.

Dėkoju už pokalbį

Kalbino Virginija Petrauskienė

Dviračiais – Guthmann šeimos duetas.

Kalėdinė šeimos nuotrauka (iš k.): Jay, Isaac, Vaida ir Jonas.

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Redaktorė **Vida Kuprytė** • El. paštas: draugasateitis@gmail.com

Internetė panaršius

Studentas ateitininkas bibliotekoje – Youtube kanale užfiksuota Lietuvos ateitininkų veikla.

Šiomis dienomis kartais į ekraną spoksau nuo ryto iki vakaro. Per daug dėl to nepergyvenu, nes yra į ką pasižiūrėti. Štai užtikau Lietuvos ateitininkų *YouTube* svetainę ir prieš akis atsiskleidė užatlantinis organizacijos gyvenimas. Kviečiu ir jus pasidomėti. Prisijunkite: [youtube.com](https://www.youtube.com) ir įveskite žodį: „*Ateitininkai*“.

Ši judančių vaizdų aruoda sukūrė Lietuvos moksleiviai ateitininkai, kurie savo projektą apibūdina taip: „Įvairūs video, susiję su Lietuvos ateitininkų veikla, taip pat interviu, kuriuos siūlome pažiūrėti moksleiviams ateitininkams (bei šiaip visokiems žingeidiems žmonėms).“

Jau sukaupia įvairios medžiagos iš 11 metų veiklos. Yra smagių akimirklų iš susirinkimų ir stovyklų bei įvairių paskaitų. Labai smagu pasižiūrėti trumpus pokalbius, pasiklausyti pažįstamų ir dar nesutiktų idėjų draugų. Aš maloniai nustebau, pamačiusi nufilmuotą a. a. Mindaugą Bloznelį, rezistentą, Adelės Dirsytės monografijos autorių. (M. Bloznelis buvo

mano mamos klasės draugas Marijos Pečkauskaitės gimnazijoje Kaune, ir ji apie jį dažnai pasakodavo. Pasak jos, jis niekada „neįeidavo“ į klasę, o išskėtęs rankas, „įskrisdavo“. Tai tik žmogiška jaunystės detalė, itin didelio Lietuvos patrioto inteligento, kurio biografija turėtų pasidomėti kiekvienas ateitininkas).

Ekране sužiba ir mums gerai pažįstami Ateitininkų šalpos fondo dabartinis tarybos pirmininkas Petras V. Kisielius, profesorius Kęstutis Skrupskelis, žurnalistas Mykolas Druga bei daugelis kitų. Kalba daug Lietuvos ateitininkų, kurių gal iševijos ateitininkai nepažįsta, bet su kuriais, interneto dėka, gali susipažinti.

Šioje video svetainėje yra ir rimtų paskaitų. Štai garsiniai įrašai iš Studentų ateitininkų rudens akademijos „Jūs patys esate Bažnyčia: šv. popiežius Jonas Paulius II“. Galima išklausti šio išspūdingo renginio paskaitų – George Weigel, kard. Audrio Bačkio ir kt. Užtikau ir Lauryno Peluričio ir dr. Viktoro Bachmetjevo pokalbį apie prof. Juozo Girniaus knygą „Žmogus be Dievo“.

Tarp rimtesnių kadru pasirodo ir smagesnių vaizdelių: studentai ateitininkai padainuoja iševijos ateitininkams, talentų vakarų pasirodymai, Vasario 16-osios pokylių vaizdai, stovyklų išdaigos.

Lietuvos Seimas yra paskelbęs 2021 metus Archyvų metais. Tai paskata ir mums sutvarkyti ateitininkų archyvus, apie kuriuos daug kalbama, bet mažai daroma. Šis moksleivių ateitininkų *Youtube* kanalas yra graži pradžia, parodanti, kaip galima paprastai, bet labai efektingai įamžinti ateitininkijos veiklą. Raginu visus pasižiūrėti ir iš šių pastangų semtis įkvėpimo.

– **Vida Kuprytė**

Mindaugas Bloznelis

AŠF tarybos pirm. Petras V. Kisielius

Prof. Kęstutis Skrupskelis

Youtube svetainėje galima klausytis studentų ateitininkų surengto paskaitų ciklo apie popiežių Joną Paulių II.

Jaunas ateitininkas Ateitininkų metų reklamoje.

Žurnalistas, buvęs „Draugo“ red. Mykolas Druga

Virtualus susitikimas su svečiais iš Lietuvos

Kviečiami sendraugiai, studentai ir vyresni moksleiviai

Sekmadienį, vasario 28 d.
4 val. p. p. Čikagos laiku (CST)
5 val. p. p. Bostono laiku (EST)

Čikagos ateitininkai ir Ateitininkų namų valdyba tęsia ilgametę tradiciją, šį kartą virtualiai, ir kviečia visus į neformalų pašnekesį su maloniais svečiais ateitininkais iš Lietuvos – Martynu ir Aiste Pilkais, kurie šių metų pirmą pusmetį praleis Bostone.

Pašnekesio metu svečiai pasidalins savo viešnagės Bostone tikslais ir lūkesčiais, o taip pat išpūdziais iš gyvenimo Lietuvoje pandemijos sąlygomis. Išgirsime apie Ateitininkų sąjungos 110-ties metų sukakties paminėjimą, Martyno darbą Lietuvos banke, Aistės kardiologijos rezidentūrą.

Jei norite dalyvauti, parašykite žinutę susitikimą koordinuojančios grupės narei Ramunei Kubiliūtei: rkkubilius@yahoo.com ir prisijungimo detalės jums bus atsiųstos.

Martynas ir Aistė Pilkaiai po lietuviškų šv. Mišių Bostono Šv. Petro bažnyčioje. Tomo Girniaus nuotr.

Vasario 16-tosios labdaringas pokylis

Jau daugelį metų Lietuvos ateitininkai rengia Valsybės atkūrimo dienos labdaringus pokylius. 2021-aisiais pokylis vyks virtualiai. Visi pasaulio ateitininkai, ir ne tik ateitininkai, yra kviečiami dalyvauti.

Valstybės atkūrimo dienos labdaringas pokylis vyks antradienį, vasario 16 d. Svečiai laukiami nuo 10:30 val. r. Čikagos laiku (18:30 val. v. Lietuvos laiku). Pradžia – 11 val. r. Čikagos laiku (19 val. Lietuvos laiku).

Programa:

- Proginę kalbą sakys Kauno arkivyskupas metropolitas Kęstutis Kėvalas;
- Meninė programa, dalyvaujant ir muzikinei grupei iš JAV;
- Loterija ir aukcionas.

Kiekvienas užsiregistravęs dalyvis gauna vieną loterijos bilietą nemokamai. Registracijos metu galite išsigyti ir daugiau loterijos bilietų.

Auka už dalyvavimą – 20 JAV dolerių. Kiekvienas papildomas loterijos bilietas – 6 doleriai. Pokylio metu surinktos lėšos bus skiriamos ateitininkų jaunimo vadovų ugdymui.

Registracijos informacija: ateitis.org.

Vaikas į šeimą gali ateiti ir kitu keliu – per širdį

Už rankų susikibę, iš skirtingų likimų į bendrą laimingą vaikystę, į gyvenimą už Atlanto.

Asmeninio albumo nuotraukos

DANUTA JASIULIANEC

*Aš – paukštis su nuplėšytais sparnais,
Aš – Lapkritis pajuodęs ir be lapų...*

Kas aš esu? Tik žmogus? Tik pilka asmenybė dideliame pasaulyje. Tik maža dalelė visatoje. Žmogus, rašantis gyvenimo knygą, lapą po lapo. Kartais likimas mesteli mums kąsnelį išbandymų, paberia saujelę liūdesio, papila šiek tiek ašarų. Kančios, skausmas, visa tai tik tam, kad džiugios akimirkos netaptų kasdienybe. Žmogus – išvis nepaaiškinamo tvirtumo uola, o laikas – aklas vedlys, galia, kuri suteikia galimybę žmogui prisikelti po negandų, patyčių, beviltiško liūdesio ir vėl prabilti, ir vėl pamilti... Likimas žmogui ne duotas, o užduotas kaip mįslė, kurią bandai įminti visą savo gyvenimą...

Gimęs Lietuvoje, užaugęs Čikagoje, **Martynas Barškėtis** šiuo metu su NATO kariais iš JAV yra misijoje, čia, Silvestro Žukausko poligone. Jis – šarvuotos kovos ginklų žvalgybos specialistas. Pašnekovas pasitinka nuoširdžia šypsena. Čia, poligone, stikliniame kupole ir prisėdam ramiai pasišnekučiuoti apie šio jaunuolio likimo vingius, tik už durų girdisi kariškių įsakmūs balsai... tik už langą balta žiema, rodos, slepia po savo ilgais pūgų skvernais viską, kas juoda, kas skauda...

Martynas ir Kristina – neatskiriama broliis ir sesutė.

Papasakok apie savo vaikystę, kokia ji buvo?

Gimiau Šiauliuose. Tėvai negalėjo manęs auginti. Buvau išvežtas į vaikų namus. Tenai nuo pat pradžių sutikau mylimą sesutę Kristiną. Kartu viską darėme, ir žaidėme, ir išdykavome. Prisimeinu, kaip sulaužėm lovą šokinėdami. Kaip tikras „vyras“ bandžiau lovą taisyti ir visą atsakomybę priėmiau vienas.

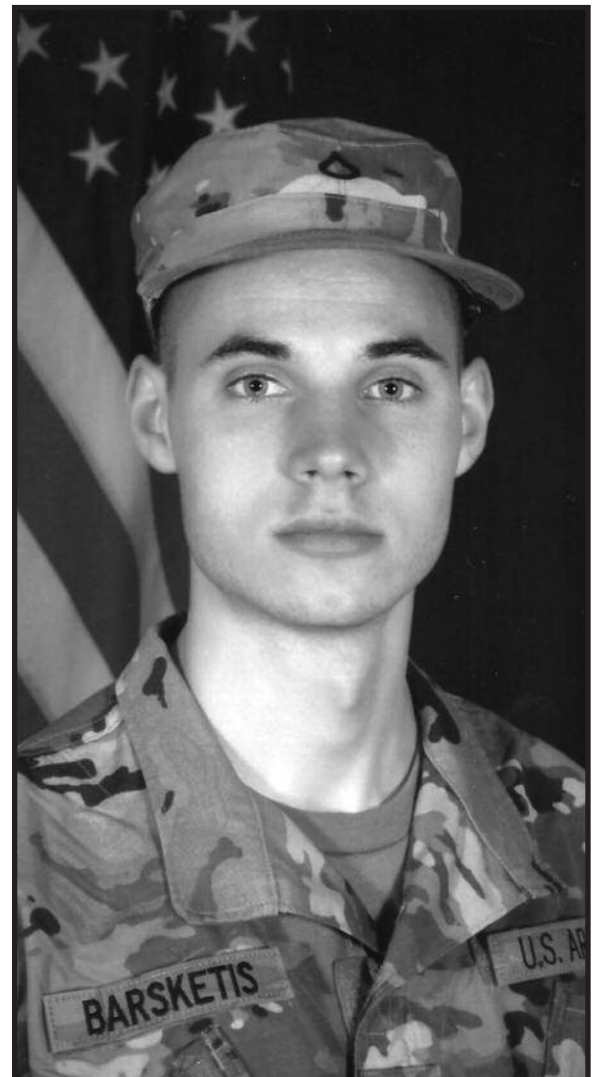
Kiek Tau buvo metų, kai išvažiavai iš vaikų namų į Ameriką? Kaip tai įvyko?

Mama Ofelija įvaikino Kristiną, kai man buvo ketveri. Be jos man buvo labai liūdna. Labai pykau ir nežinojau, ką daryti su savimi. Kristina jau gyveno Amerikoje, Čikagoje su mama. Tačiau, matyt, jautė jos maža širdelė, kad man jos trūksta ir aš jos ilgiuosi. Kristina negalėjo sustoti nei minutei nekalbėjusi mamai apie mane. Net bandydavo sakyti mano vardą. Mama, susirūpinusi dukrelės būseną, paskambino į vaikų namus ir suprato, kad toks berniukas Martynas dar gyveno vaikų namuose. Jai pasakė, kad Martynas ir Kristina vaikų namuose buvo geriausi draugai. Jie buvo kaip broliis ir sesuo. Mama suprato, kad Kristina prašė jos, kad Martyną irgi pasiimtų iš ten.

Po metų, sutvarkius visus reikiamus dokumentus, mama įvaikino mane. Kristinos prašymas išsipildė ir stebuklas įvyko: mes su sesute pagaliau ir vėl kartu. Štai pirma nuotrauka, daryta Vilniuje, kai ėjome per miestą, laikydami vienas kito rankytę.

Papasakok apie mamą. Kodėl ji nusprendė įvaikinti Kristiną iš Lietuvos?

Mama – Amerikos lietuvė. Barškėčių šeimos emigracijos istorija prasidėjo kaip ir daugelio kitų to laikmečio lietuvių. Močiutė iš Lietuvos traukėsi per Antrąjį pasaulinį karą, kurį laiką praleido Vokietijoje, o po kelerių metų atvyko į Ameriką. Jau Čikagoje gimė ir užaugo mano mama. Mama intensyviai ieškojo įvaikinti vaikučio per centrinę įvaikinimo programą. Pradžioje iš

Martynas Barškėtis

Pietų Amerikos norėjo įsivaikinti, vėliau per draugę Almą iš Alytaus susirado Lietuvoje, Šiaulių vaikų namuose mergytę, vardu Kristina. Mane, kaip ir minėjau, įvaikino tik sesutės dėka.

Tu labai taisyklingai ir gražiai kalbi lietuviškai. Kas gi tas lietuviybės puoselėtojas?

Aišku, mama daug prisidėjo, bet labiausiai močiutė. Labai skaudu, ji praeitais metais mirė. Močiutė diktavo diktantus lietuviškai. Vienintelis močiutės ir kitų lietuvių tikslas buvo išlaikyti Lietuvą savyje ir užtikrinti, kad tauta neišnyktų. Mūsų šeimoje lietuviybės puoselėjimas visada buvo stiprus. Nuo mažens aktyviai dalyvavau lietuvių bendruomenės veiklose – lankiau šeštadieninę lietuvišką mokyklėlę, chorą, šokau tautinius šokius, dalyvavau įvairiose stovyklose su ateitininkais ir skautais. Bet svarbiausia lietuviybės mokykla – močiutės ir mamos. Be jų nemokėčiau lietuvių kalbos. Tai man padėjo išlaikyti savyje tikro lietuvių sielą ir tradicijas bei lietuviybę. Tvirtai sakau, kad ateityje, sukūrus šeimą ir auginant vaikus, jie taip pat bus mokomi lietuvių kalbos ir puoselėti lietuviškasias vertybes ir tradicijas.

Koks amžiaus skirtumas tarp tavęs ir Kristinos?

Mes esame vienmečiai. Tik ji vyresnė mokslo metais. Ji gimė 2001 m. balandžio 7 d., o aš – 2001 m. lapkričio 12 d.

Jūs su Kristina esate vienmečiai, bet ne biologiniai broliis ir sesuo?

Ne, mes ne biologiniai. Ji gimė vienoje šeimoje, o aš kitoje, tačiau abu likimo suvesti tapome viena stipria, net stipresne nei kraujo ryšys, šeima.

Vaikų namuose Jūs tapote tokie neišskiriami, kad 4,5 metų mergaitė pasirūpino, kad ir tu turėtum šeimą. O kokie dabar Jūsų santykiai – tokie pat šilti?

Taip, tik labai liūdna, kad dėl tarnybos negaliu jų apkabinti, nes seniai nemačiau nei jos, nei mamos. Ji studijuoja Amerikoje, aišku susiskambiname, tačiau laukiu, kad baigsis misija ir susitiksiu su visa šeima: mama, sesutėmis Kristina ir Lina, broliiu Rimu.

Nukelta į 11 psl.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA

EK stebės Astravo AE projektą

Vilnius (BNS) – Europos Parlamentui (EP) balsuojant dėl rezoliucijos, raginančios kol kas stabdyti Astravo atominės elektrinės (AE) veiklą, Europos Komisija (EK) žada, kad atidžiai stebės projekto įgyvendinimą.

Už energetiką atsakinga eurokomisarė Kadri Simson pažymėjo, kad EK ir Europos reguliavimo institucijų branduolinės saugos srityje grupės (ENSREG) ekspertai atliko vertinimo proceso pirmojo etapo misiją. Preliminari ataskaita bus parengta ir ENSREG plenariniame posėdyje pateikta kovo pradžioje.

„Ši preliminarinė ataskaita bus labai svarbi, bet jokia būdu nereikš mūsų ištraukimo ir pasiryžimo užtikrinti jėgainės saugumą pabaigos. ENSREG ir Komisija atidžiai stebės likusių rekomendacijų įgyvendinimą ir kai tik leis pandemijos sąlygos, visa tarpusavio vertinimo komanda apsilankys Baltarusijoje įvertinti likusių rekomendacijų ir paskelbs galutinę ataskaitą“, – EP posėdyje kalbėjo K. Simson.

„Komisijos pozicija yra aiški: Baltarusija turi nedelsiant įgyvendinti visas ENSREG rekomendacijas“, – teigė EK narė.

Klausimą EP pristatęs Rumunijos europarlamentaras Cristian-Silviu Busoi teigia, kad skubotas Minsko pasirengimas komerciniam jėgainės naudojimui yra nepriimtas.

„Astravo atominė elektrinė neturėtų pradėti savo veiklos, kol nėra įrodyta, kad ji visiškai atitinka tarptautinius ir branduolinės saugos standartus“, – sakė C. Busoi.

Rezoliucijoje raginama stabdyti komercinę AE veiklą, kol neįgyvendintos visos saugumo rekomendacijos. Dokumentui sausio pabaigoje pritarė EP Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos (ITRE) komitetas.

Rezoliucijoje EK kviečiama įvertinti ir pasiūlyti priemones, kad Astravo elektra nepatektų į ES rinką, kol Estija, Latvija ir Lietuva tebėra prijungtos prie BRELL tinklo.

Aptarė gynybos ir grėsmių stiprinimą Baltijos regione

Vilnius (ELTA) – Prezidentas Gitanas Nausėda per pokalbį telefonu su NATO generaliniu sekretoriumi Jens Stoltenberg aptarė Lietuvos ir Baltijos regiono saugumo bei gynybos klausimus, rengiantis šiais metais vyksiančiam NATO viršūnių susitikimui, grėsmių atgrasymo stiprinimą Baltijos regione ir „NATO 2030“ ateities strategijos rekomendacijas.

Prezidentas pabrėžė, kad besikeičiančioje geopolitinėje aplinkoje ypač svarbu tęsti NATO adaptaciją, stiprinančią Aljanso galimybes greitai ir efektyviai reaguoti į grėsmes ir iššūkius, kad ir kur jie kiltų.

Pradėtas „NATO 2030“ procesas turi sustiprinti gyvybiškai svarbius transatlantinius ryšius, vienybę ir solidarumą tarp sąjungininkų. „Ieškodami tinkamiausio ir efektyviausio atsako į naujai kylančius iššūkius, privalome išlaikyti patikimą atgrasymo ir gynybos laikyseną, nepaleisdami iš akiračio agresyvių Rusijos veiksmų, kurie kelia grėsmę euroatlantiniam saugumui“, – sakė šalies vadovas.

Prezidentas akcentavo, kad Lietuva nekeičia principinės nuostatos skirti 2 proc. šalies BVP gynybai, o iki 2030 m. planuoja investicijas į saugumą ir gynybą padidinti iki 2,5 procento. Lietuva nuosekliai vykdo reikalavimą skirti 20 proc. viso gynybos biudžeto išlaidų įrangai, taip pat aktyviai dalyvauja NATO misijose ir operacijose, tarp jų Irake ir Afganistane.

Naujos kovos su pinigų plovimu priemonės

Vilnius (Pranešimas spaudai) – Teisingumo ministerija parengė įstatymų projektus, kuriais siekiama efektyviau kovoti su pinigų plovimo nusikaltimais.

Numatyta, kad baudžiamoji atsakomybė už pinigų plovimą kils ne tik tuomet, kai turtas bus įgytas nusikalstamu būdu, bet ir tais atvejais, kai jis gautas dalyvaujant nusikalstamoje veikloje.

Baudžiamoji atsakomybė už nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimą kils ir tada, jei asmuo, pavyzdžiui, įgis ar valdys turtą, siekdamas padėti kitam nusikalstamoje veikloje dalyvaujančiam asmeniui išvengti baudžiamosios atsakomybės.

Baudos už skiepimąsi be eilės

Vilnius (BNS) – Nacionalinis visuomenės sveikatos centras (NVSC) ruošiasi surašyti administracinių nusižengimų protokolus asmenims, atsakingiems už skiepimąsi nuo COVID-19 pažeidimus Šilalės rajone.

NVSC specialistai vertino ir nustatė keturi pažeidimų atvejus.

„Nustatyta, kad teisės skiepytis neturėjo trys asmenys, kuriuos į skiepytinų sąrašą įtraukė Šilalės greitosios medicinos pagalbos stotis UAB „Ambulansas“, taip pat vienas asmuo, kurį į skiepytinų sąrašą įtraukė VšĮ Šilalės rajono ligoninė“, – pranešė NVSC.

Juridinių asmenų vadovams už šiuos pažeidimus gresia bauda nuo 1,5 tūkst. iki 6 tūkst. eurų. Administracinio nusižengimo protokolai ir visa bylos medžiaga bus perduota nagrinėti teismui.

UAB „Ambulansas“ vadovas su žmona, sūnumi, žmonos broliu lyg niekur nieko atvyko be eilės gauti ir antrojo nemokamo skiepo. LRT.nuotr.

Absurdo spektaklis**Valdininkų klaidas apmokės mokesčių mokėtojai**

Už kelių dienų legalaus, bet nelegalaus komplekso nebeliks.

Lryto nuotr.

Valdžia išduoda statybos leidimus, o kai darbai būna baigti, pareikalauja statinius nugriauti.

Su tokia situacija susidūrė restorano „Nidos seklyčia“ savininkai. Jie valstybei rengia 2,5 mln. eurų ieškinį.

Vakar rytą Nidoje pasirodžiusi sunkioji technika sudrumstė ištuštėjusio kurorto ramybę.

Vykdamas teismų sprendimus dėl savavališkos statybos padarinių pašalinimo vienas populiariausių Kuršių nerijoje restoranų pradėtas griauti – visi darbai turėtų būti baigti iki vasario 28-osios.

Dviejų namų komplekse išikūrę svečių namai, informacijos centras, konferencijų salė – viskas virs nuolaužų krūva.

Savininkai dar bandė ginti savo turtą – Aplinkos ministerijai siūlytoje taikos sutartyje nurodė, kaip ištaisyti trūkumus negriaunant statinių, bet ji nesutiko.

Į teismą dėl nuostolių atlyginimo neva nelegaliai iškilusių statinių savininkai galės kreiptis tik savo lėšomis juos nugriovę.

Kompensaciją teks sumokėti statybą laiminusioms valstybinėms įstaigoms.

Liepė nugriauti per metus

Prieš penkerius metus „Nidos seklyčios“ bylą nagrinėjęs Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (LVAT) neskundžiama nutartimi nusprendė, kad restorano valdytoja įmonė „Robala“ per vienerius metus privalo nugriauti svečių namus, konferencijų patalpą, jungtį tarp jų ir pastogę.

Pagrindinis motyvas: per rekonstrukciją 2004 metais iškilę statiniai esą nebūdingi Kuršių nerijai, įtrauktai į UNESCO gamtos ir kultūros paveldo sąrašą, – dargo nacionalinio parko kraštovaizdį.

„Robalos“ direktorius Romas Kvaselis teigė, kad statyboms buvo gauti visi reikiami valstybės įstaigų ir Neringos savivaldybės leidimai, net Europos Sąjungos finansinė parama.

Užsimoję ginti viešąjį interesą Klaipėdos prokurorai teigė kitaip – rekonstruojant restoraną esą pažeistas Kuršių nerijos generalinis planas, pagal kurį draudžiama didinti pastatų užstatymo tankį ir plotą.

Inspekcija užsiundė antstolius

Nugriauti svečių namus ir rekonstruoti kitas patalpas kainuos apie 2,5 mln. eurų. LVAT nusprendė, jog būtina griauti namą ir tik paskui savininkams teks prašyti, kad viską atlygintų valstybė.

„Nidos seklyčiai“ neįvykdžius teismo nurodymų projektą anksčiau suderinusi Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija paneigė pati save – kreipėsi į antstolius, kad jie išreikalautų baudą.

Civilinę bylą apeliacine tvarka nagrinėjusi Klaipėdos apygardos teisėja Aušra Maškevičienė „Robalai“ skyrė 50 eurų baudą už kiekvieną uždelstą privalomojo nurodymo nevykdymo dieną.

Įmonė įstatymų nepažeidinėjo

„Robalos“ kaltės dėl neteisėtų statybų neįvelgta – tokiu atveju pati valstybė turi prisiimti riziką, atsiradusią dėl institucijų aplaidumo.

Didžioji dalis „Robalos“ akcininkų – Vokietijos verslininkai verčiami mokėti už valstybės klaidas, kurias ji pati pripažįsta, iš savo kišenės.

R. Kvaselis sakė, kad vokiečiai šiurpsta: „Viskas įgyta teisėtai, yra visi leidimai, dokumentai pasirašyti atsakingų asmenų. Jiems išvis nesuprantama, koks absurdo spektaklis vyksta Neringoje.“

Be to, patirtis rodo, kad restorano savininkams teks ilgai minti įvairių instancijų teismų slenksčius, kol iš valstybės išsireikalaus kompensaciją.

Atlygins mokesčių mokėtojai

Neringos meras Darius Jasaitis įsitikinęs, kad šio Nidos restorano svečių namai pastatyti teisėtai, gavus visus leidimus, įvykdžius visas sąlygas. Statinys buvo priduotas kaip tinkamas ir įregistruotas Registrų centre.

„Neringoje užsimota nugriauti dar apie dešimt statinių. Juos nušlavus savininkams mokesčių mokėtojų pinigais tektų sumokėti apie 6 milijonus eurų“, – būsiamis nuostolius skaičiavo D. Jasaitis.

Lrytas.lt

PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Vokietija derasi su JAV dėl „Nord Stream 2“

Berlynas (BNS) – Vokietija derasi su JAV dėl Rusijos antrojo dujotiekio per Baltijos jūrą projekto „Nord Stream 2“, kurių turinys neskelbtinas, pareiškė Vokietijos vyriausybės atstovė Ulrike Demmer.

„Vyksta konfidencialios derybos. Mes žinome apie sankcijas ir dėl to deramės su JAV administracija“, – sakė U. Demmer.

Netrukus po to Vokietijos užsienio reikalų ministras Heiko Maas pareiškė, jog Berlynas neturėtų „griauti tiltų“ su Maskva.

„Aš nepritariu visų tiltų su Rusija sunaikinimui“, – pabrėžė Vokietijos diplomatinės vadovas, kalbėdamas apie „Nord Stream 2“ projekto likimą.

H. Maas žodžiais, tie, kas „abejoja dėl ‘Nord Stream 2’, turėtų samprotuoti geostategiškai, suprasti, kokios būtų pasekmės“.

Tokie politikai, anot H. Maas, tik „artina Rusiją su Kinija“.

„Nord Stream 2“ yra 10 mlrd. eurų vertės dujotiekis, skirtas padvigubinti Rusijos gamtinių dujų tiekimą į didžiausią Europos ekonomiką Vokietiją, kuri šį projektą remia.

Rusija gruodį Vokietijos, o šį mėnesį Danijos vandenyse savo laivais atnaujino dujotiekio tiesimą, kuri prieš metus rangovė iš Šveicarijos nutraukė dėl JAV sankcijų grėsmės.

„Nord Stream 2“ negali būti „kompensacija“

Varšuva (BNS) – Lenkijos ministras pirmininkas Mateusz Morawiecki užginčijo Vokietijos prezidento išsakytus komentarus, susiejusius dujotiekio „Nord Stream 2“ tiesimą iš Rusijos į Vokietiją su vokiečių padarytais nusikaltimais per Antrąjį pasaulinį karą.

„Sutinku su Vokietijos prezidentu, kad pokario skolos nėra sumokėtos, „Nord Stream 2“ nėra kompensacija“, – parašė M. Morawiecki.

„Tai žingsnis už Europos nugaros“, – pabrėžė jis, pavadinęs dujotiekį „prieš ES nukreiptu projektu, kuris netrukus gali pasitarnauti agresyviai Rusijos politikai“.

„Jis didina ES priklausomybę, pakerta jos ekonomiką ir saugumą. Laikas tai sustabdyti“, – pabrėžė premjeras.

Kalbėdamas su dienraščiu „Rheinische Post“ apie dujotiekį, Vokietijos prezidentas Frank-Walter Steinmeier pažymėjo, kad 1941 metais į Sovietų Sąjungą įsiveržus Trečiajam reichui žuvo 20 mln. SSRS piliečių.

„Baisus kraujo praliejimas“ per tą kampaniją „nepateisina jokių klaidų mūsų šiandienėje politikoje Rusijos atžvilgiu, tačiau neturime pamiršti ir platesnio vaizdo“, – sakė jis.

Jungtinės Valstijos ir kelios Europos šalys kritikuoja šį projektą, teigdamos, kad jis padidins Vokietijos ir ES priklausomybę nuo Rusijos.

Per nacistinės Vokietijos okupaciją 1939–1945 metais žuvo šeši milijonai Lenkijos gyventojų, įskaitant tris milijonus žydų.

Nors nuo karo pradžios praėjo jau daugiau nei 80 metų, Lenkija mano, kad Vokietija tebeturi jai išmokėti kompensacijų.

M. Morawiecki papiktino Vokietijos siūlymas dujotiekio atsiųginti už netektis karo metu. Bernama nuotr.

Šiaurės Korėja dideliu mastu vagia kriptovaliutas

Pchenjanas (ELTA) – Šiaurės Korėja, norėdama finansuoti savo branduolinio ginklo ir raketų programas, anot JT ataskaitos, dideliu mastu vogė kriptovaliutas. Vien tik nuo 2019 metų iki 2020-ųjų lapkričio pavogta virtualios valiutos už iš viso 316 mln. dolerių, sakoma konfidencialioje JT ataskaitoje.

Vadovybė Pchenjane esą pinigus naudoja savo branduolinei ir raketų programoms. Lėšos, be kita ko, buvo vagiamos iš finansų institutų.

Šiaurės Korėja turi tūkstančius programišių, kurie lauziasi į institucijas ir įmones Pietų Korėjoje ir visame pasaulyje. Jiems pavesta dėl šaliai taikomų sankcijų žvalgyti naujus pajamų šaltinius.

Šiaurės Korėjos vadovas Kim Jong-un per karinius paradus spalį ir sausį pademonstravo naujas raketas ir pareiškė ketinimus stiprinti savo šalies branduolinį arsenalą.

JT ekspertai aiškinosi programišių ataką rugsėjį, kai buvo pavogta kriptovaliutos už 233 mln. eurų. Dar viena ataka, kai pavogta valiutos už 19 mln. eurų, surengta spalį.

Į Šiaurės Korėjos programišių potencialą dėmesys pirmą kartą atkreiptas 2014 metais, kai buvo surengta kibernetinė ataka prieš „Sony Pictures Entertainment“. Tai buvo kerštas už satyrinį filmą „Interviu“, kuriame pasijuokta iš Kim Jong-un.

Pchenjanas taip pat įtariamas 2017 metais pavogęs 67 mln. eurų iš Bangladešo centrinio banko ir 50 mln. eurų iš Taivano banko „Far Eastern International“. Šalis kaltinama ir dėl „WannaCry“ masinės kibernetinės atakos 2017-aisiais.

Šiaurės Korėja neigia kaltinimus dėl kibernetinių atakų.

D. Trump apkaltos teisme – sukrečiantys riaušių Kapitolijuje vaizdai

JAV Senate vykstančiame buvusio valstybės vadovo Donald Trump apkaltos teisme vasario 10 dieną kaltintojai parodė iki šiol neskelbtą sukrečiančią filmuotą medžiagą, kurioje matyti, kaip aukšto rango politikai gelbėdamiesi palieka Kapitolijų, įniršusiai miniai šturmuojant kompleksą.

Anot prokurorų, šias riaušes sąmoningai pakurstė buvęs prezidentas. Pasitelkę vaizdus kaltintojai supažindino senatorius su valandų trukmės filmuota medžiaga. Dalį šios medžiagos, kuri buvo parodyta pirmą kartą, sudarė vaizdo stebėjimo kamerų bei prie policininkų uniformų prisegtų kamerų įrašai. Daugelis senatorių žiūrėjo šiuos įrašus akivaizdžiai sukrėsti.

Kaltintojai siekė priminti senatoriams ir apkaltos teismą stebintiems amerikiečiams, kokia įtempta padėtis buvo susiklosčiusi spalio 6-ąją, kai minia šturmuojo Kapitolijų, D. Trump per mitingą šalia Baltųjų rūmų pareiškė, kad jis nebuvo perrinktas, nes rinkimai buvo suklastoti.

Per kilusį chaosą žuvo penki žmonės, tarp jų minios primuštas policininkas.

Senato salėje parodytoje filmuotoje medžiagoje buvo matyti, kaip tuometinis viceprezidentas Mike Pence, atvykęs į Kapitolijų pirmininkauti abiejų Kongreso rūmų posėdžiui, kuriame buvo patvirtinta Joe Biden pergalė prieš D. Trump, kartu su šeimos nariais apsaugos pareigūnų skubiai nuvedami prie laiptų ir išgabenami į saugią vietą.

Įrašė matyti, kaip Senato demokratų lyderis Chuck Schumer vos išvengia siautėjančios D. Trump šalininkų minios. Taip pat matyti, kaip respublikonų senatorius Mitt Romney išvedamas pareigūno prieš pat pasirodant miniai.

Kitame fragmente matyti, kaip minia įsiveržia į Atstovų Rūmų pirmininkės Nancy Pelosi biurą.

„Nancy, kur tu?“ – šaukė protestuotojai, naršydami po biurą. Jie nežinojo, kad aštuoni demokratės biuro darbuotojai buvo užsibarikadavę už durų tame pačiame koridoriuje.

Pati N. Pelosi tuo metu jau buvo evakuota.

„Iš pačių riaušinių žinome, kad jei jie būtų radę pirmininkę N. Pelosi, jie būtų ją nužudę“, – sakė apkaltos vadovė Stacey Plaskett.

D. Trump gynybos komanda, savo argumentus pristatysianti vėliau šią savaitę, sako, kad buvęs prezidentas negali būti asmeniškai atsakingas už riaušes. Anot jų, visas apkaltos procesas nekonstitucinis, nes D. Trump jau paliko prezidento postą.

Tačiau apkaltos vadovai per kelias valandas išdėstė savo argumentus, kad esama akivaizdaus ryšio tarp D. Trump, jo melų apie sukčiavimą per rinkimus, smurto ir tuometinio prezidento neveikimo kilus riaušėms.

„Viceprezidentui, Atstovų Rūmų pirmininkei – pirmajam ir antrajam valstybės pareigūnams po prezidento – kilo pavojus, nes prezidentas D. Trump savo troškimus, savo valdžios siekį iškėlė aukščiau savo pareigos Konstitucijai“, – sakė S. Plaskett.

„Prezidentas D. Trump ant jų nugarų nupiešė taikinį, ir jo minia įsiveržė į Kapitolijų jų sumedžioti“, – kalbėjo ji.

Pagrindinis apkaltos vadovas Jamie Raskin sakė: „Donald Trump atsisakė savo, kaip vyriausiojo ginkluotųjų pajėgų vado, pareigų ir tapo pavojingo maišto vyriausiuoju kurstytoju“, – sakė jis.

Prieš tris savaites prezidento postą palikęs D. Trump leidžia laiką užsidaręs namuose savo privačiame kurorte „Mar-a-Lago“ Floridoje.

Tačiau apkaltos teismas gražino respublikonų, kurio ketverius vadovavimo metus temdė nepaliaujamas visuomenės skaldymas, į visuomenės dėmesio centrą ir parodė, kad jis tebeturi turi didžiulę įtaką respublikonų elektoratui.

Kai kurie respublikonų senatoriai per posėdį reiškė pasipiktinimą D. Trump šalininkų riaušėmis. „Žinoma, tai paveikė“, – sakė respublikonų senatorius Bill Cassidy apie šokiruojančią filmuotą medžiagą.

Beveik neabejojama, kad demokratams nepavyks užsitikrinti pakankamai respublikonų balsų apkaltinamajam nuosprendžiui priimti.

D. Trump nuteisti reikia dviejų trečdalių daugumos. Tai reiškia, kad mažiausiai 17 respublikonų senatorių per balsavimą turėtų palaikyti demokratų.

„Twitter“ ir kitoms socialinėms žiniasklaidos platformoms blokavus D. Trump paskyras už jo pastangas sleisti sąmokslą teoriją apie iš jo tariamai pavogtą rinkimų pergalę, buvusiam prezidentui liko mažiau galimybių viešai pasisakyti.

Manoma, kad jo patarėjai spaudžia D. Trump laikytis nuošalyje, būgštaudami, kad jam vėl pradėjus reikštis, respublikonų senatoriai gali nusigręžti nuo eksprezidento.

Pirmąją apkaltos proceso dieną, D. Trump privačioje aplinkoje neslėpė įtūžio dėl esą blankaus jo gynybos komandos pasirodymo.

BNS

„Jei jie būtų radę pirmininkę N. Pelosi, jie būtų ją nužudę“, – sakė S. Plaskett.

Washington Post nuotr.

Prie Hamburgo, pakeliui į Ameriką.

Asmeninio albumo nuotr.

MANO KELIAS – II

JUOZAS GAILA

Tęsinys. Pradžia sausio 9 d. laidoje

Netikėjau, Juozeli...

Vieną dieną visą stovyklą sukrėtė inž. Juozo Balčiausko mirtis. Važiuojant dviračiu Diepholzo miestelio gatve sunkvežimis jį partrenkė ir sunkiai sužeidė. Nuvežtas į vokiečių ligoninę, bet žaizdos buvo mirtinos. J. Balčiauskas Lietuvoje buvo radijo stoties viršininkas, stovykloje jis įsitaisė dirbtuvėle, taisydavo radijus, rengė kursus apie aparatūrą, elektrą. Vienas iš jo kursantų buvo Juozas Briedis, nors tik keletą metų vyresnis už mus, bet gimnazijoje jis mums dėstė kursą apie elektrą. A. a. J. Balčiausko laidotuvis buvo labai iškilmingos, dalyvaujant veik visai stovyklai. Skaudžiausia buvo, kad nelaimė atsitiko šeimai besiruošiant emigruoti į Ameriką. Liko našlė Birutė su mažais vaikais.

Mano tėvas gavo darbą: kūrėti stovyklos pirties krosnį. Už tai gaudavo keliasdešimt markių per mėnesį. Tai siek tiek padėdavo įsigyti maisto, nes jo davinys nei kiek nepadidėjo. Į mūsų stovyklą atkėlė porą šimtų ukrainiečių, keliolika lenkų, net viena esta, bet jie buvo apgyvendinti mediniuose barakuose, truputį toliau nuo mūsų stovyklos, nes mūriniuose pastatuose vietos nebuvo. Ukrainietės mėgdavo ateiti į mūsų pusę, kur žaisdavome tinklinį, krepšinį, ir palaikydavo tai viena, tai kitą pusę. Daugumą jų buvo vyresnės už mus, bet viena buvo jaunutė ir pastebėjau, kad lyg ir žvilgčioja į mane. Pagaliau kartą išdrįsau užkalbinti. Užkalbinau vokiškai, o ji labai sunkiai tekalbėjo, tai prabilau rusiškai. Nudžiugo ji. Inspektorius Vedeika su lazda jau nebesekiodavo, ir vis dažniau po rajoną vaikščiodavo porelių, bet, žinoma, neapsikabinusių ir ne per arti. Sekmadieniais pamatydavau savo klasiokus: Bobelį su labai gražia, gerokai jaunesne; Marchertą su tokia Bielskute, kuri ir man patiko. Su ukrainiete Lena bijojau viešai pasirodyti, bet sugalvojau ištotti iš choro ir kai visi eidavo į repeticijas, kurios būdavo ilgokos, susitardavau su ja susitikti. Pasivaikščiodami eidavome pro subombarduotus angarus, kur toliau tekėjo upelis. Valandas ten ant kranto prasėdėdavom vieniši, ir kalbos mums netrūkdavo.

Emigracija į Ameriką prasidėjo visu greičiu. Mūsų, ateitininkų, veikimas teliko tik išleistuvės išvykstančiųjų, kurias aš vesdavau. Mūsų galiorkoje telikau tik aš su Leveckiu, nes išvyko Bobelis ir Šoliūnas. Vieną dieną netikėtai pasirodė Juozas Šeškevičius. Pasidžiaugė jis mūsų Ramove, vartė protokolų knygą, gyrė, kad viskas labai tvarkinga ir staiga nutilo. „O kodėl izdo knygoje neįtraukti tie dešimt mano įduoti doleriai?“ Kaip perkūnas būtų trenkęs mane. Ką gi galėjau sakyti, juk nebuvau užmiršęs, bet vis atidėliodavau. „Netikėjau Juozeli, kad taip padarysi“, – tęsė jis. Gavau iš tėvo tuos pinigus ir susi-

tvarkiau, bet niekad to neužmiršau ir neužmiršiu. Ne kartą prisiminiau Šeškevičiaus žodžius: „Netikėjau, Juozeli...“

Šoliūnas buvo pirmasis, laiške iš Amerikos įdėjęs dolerį, gi Vygantas mane tiesiog pastatė ant kojų. Pradėjo man siųsti kavos pakelius. Atrodė, kad vokiečiui kava buvo brangesnė už maistą. Vygantas siuntė paketą po paketo su instrukcijomis, ką jam nupirkti ir kiek sau pasilaikyti. Stebėjau, kad jis būdamas Amerikoje taip gerai žinojo kavos kainas juodoj rinkoj Vokietijoje ir kainas norimų daiktų. Sau nusipirkau rankinį laikroduką, rudus batų storais, storais padais ir sportinį švarką, kad tiktų prie iškarškos antklodės pasiūtų kelnių. Vygantui nupirkau ir nuvežiau į Ameriką jo prašytą porą odinių portfelių, auksinį laikrodį, „Rettina II“ foto aparatą ir kitokių smulkmenų. Parduoti kavą nebuvo taip lengva. Užsukęs į kokią valgyklą drebėdavau, kad pašauks policiją ir bus po kavos ir po emigracijos. Man padėdavo draugas Algis Vosylius, kuris buvo drašesnis.

Gimnazijoje mokytojai keitėsi, emigravusiųjų vietas užimdavo kiti, nes jau buvo atlyginami naujomis marmėmis. Tikriausiai vieno etato alga dalinasi trys mokytojai. Mumis, septintokais, susirūpino mokytojai, nes jei išvyksime į Ameriką be gimnazijos baigimo diplomo, tai mokslą turėsime tęsti ten. Gimnazija sustiprintą kursą pasiūlė tiems, kurie nori eksterneu peršokti į aštuntą klasę. Veik pusė klasiokų sutiko būti eksterneais ir prailginti pamokas. Aš nesutikau, nes jau buvome gavę iš tėvo pusseserės Amerikoje iškvietimo dokumentus, ir atrodė, kad tuoj būsim pašaukti išvežimui. Taip pat nenorėjau nutraukti pasimatymų su ukrainiete Lena, jausdamas, kad jos neteksiu.

Vienam mano draugui labai nesisekė su matematika ir fizika, prisirinko dvejetų ir trejetų. Jūs dėstęs mokytojas išvyko ir turėjo perimti kitas. Mano draugas turėjo planą, kaip pakeisti jo pažymius dienyne, kol naujas mokytojas neperėmė. O pakeisti netrinant dvejetų, bet po jų prirašyti ketvertų su pliusais, net ir vieną penketą. Dienynas buvo mokytojų kambarį, tai nutarėme sekmadienį Mišių laiku įeiti į mokytojų kambarį. Atėjo sekmadienis, gimnazijos patalpos visada buvo atviros, išskyrus klases ir mokytojų kambarį antrame aukšte. Draugas turėjo to kambario raktus, tai aš likau ant laiptų jį išpėti, jei kas ateitų, o jis atsirakino mokytojų kambario duris ir žengė į vidų. Staiga išsoko ir modamas man bėgo laiptais žemyn. Išbėgome. Pasirodo, įžengęs į kambarį pamatė direktorių Šileiką, sėdintį už rašomojo stalo, ir nėra tikras, ar jį pažino. Pažino. Pirmadienį iššaukė pas direktorių. Direktorius matęs per langą, kad išbėgo du. Draugas atsisakė pasakyti, kas buvo antras, ir išgirdo ultimatumą, kad bus išmestas iš gimnazijos, jei antradienį nepasakys. Nedvejodamas pasakiau, kad eisime rytoj abu.

Per ilgąją pertrauką nuėjome pas direktorių. Pri-

sipažinome. Direktorius vartė mūsų abiejų dienyne. Kreipėsi į mane: „Kodėl tu, Gailevičiaus,ėjai, juk tavo pažymiai geri?“ „Palaikyt draugystę“, – atsakiau. Direktorius atsistojo ir pradėjo žingsniuoti po kambarį pirmyn ir atgal, mes sėdėjome nuleidę galvas, laukdami sprendimo. Pagaliau išgirdome: „Atleidžiu jums, bet jei išvykę į Ameriką kada nors atsidursite mano padėty, atleiskite jus apgaudinėjusiems“.

Tėvai gavo žinią, kad skubiai visa šeima vyktų į Wentorf stovyklą paskutiniam patikrinimui dėl emigracijos. Skubėjau susitikti su Lena. Susitikome. Apsikabinusi ji verkė, vis kartodama: „Ja tebia nikomu, nikomu ne otdam“ (aš tavęs niekam, niekam neatiduosiu). Prižadėjau, jei išvyksiu į Ameriką, tuoj pat jai parašysiu ir susirašinėsime, ieškosime būdų susieiti.

Vyganto laiškas

Išvykome į tą pačią stovyklą, kur pradėjome dipukišką gyvenimą 1945 m., kur su bendrininku šinkavom benzina iš kun. Dabužio mašinos, kad išmokčiau vairuoti mašiną, kur pavogė mūsų arklį, kur motina per vargus gavo medžiagos mano paltui ir lenkas siuvėjas taip sudarkė, kad negalėjau nešioti, ir keletą žiemų praleidau be jokio palto. Dabar vėl prasidėjo dokumentų tikrinimas, skiepijimai, nuutelinimai su DDT, nors jų neturėjome, ir pagaliau vadinamas „amerikonas daktaras“ ir Amerikos konsulas ar konsulato pareigūnai. Gavau skaityti anglišką tekstą ir buvau pagirtas, kad gerai skaitau. Klausė, ar stoisu į Amerikos kariuomenę. Žinoma, atsakiau, kad stoisiu, ir nemelavau. Prisiskaitęs apie Lietuvos partizanų kovas norėjau kariauti prieš raudonuosius, nepaisant, kur jie būtų. Atrodė, kad tikrai jau vyksime į Ameriką, bet gavome pritrenkiančią žinią: mano motina serga džiova!

Turėjome grįžti į Diepholz. Tai buvo liūdniausios mūsų šeimos dienos, nors ir buvo šiokia tokia viltis. Motinos atmetimas nebuvo galutinis, po šešių mėnesių ji galės vėl vykti į Wentorf patikrinimui. Tai man rodė, kad jie nebuvo tikri dėl tos džiovos, bet motina buvo neperkalbama. Ji buvo įsitikinusi, kad tikrai serga džiova, nes jau blogai jautėsi, tikrino vakarais temperatūrą, kuri pakildavo ir, anot jos, tai buvo džiovos požymis. Iš kitų sužinojome, kad galima susirasti vokiečių radiologą, kuris peršvietęs plaučius sutiks užrašyti kelerių metų senumo datą, ir amerikonas daktaras peržiūrėjęs patikės, kad jokių pasikeitimų plaučiuose nėra ir kad tai seni sukalkėjimai. Suradau radiologą, kuris už kavą sutiko tai padaryti, deja, motina nesutiko, nes ji serganti ir gydysis Vokietijoje, bet neemigruos.

Kai tik grįžome, bėgau į medinius (taip vadino medinius barakus) pamatyti Leną. Sužinojau, kad prieš savaitę jos šeima buvo išvežta į Wentorfą emigracijai. Prasilenkėme. Jos netekimas, motinos liga nepaprastai prislėgė mane. Išsiunčiau Vygantui laišką, kad nelauktų, nes neatplaukiu. Mano draugų, išskyrus Vytautą Leveckį, kaip ir neliko, visi ateitininkai, remiami NCWC (National Catholic Welfare Conference), jau buvo išvykę. Nežinau kodėl, buvo dar likęs mūsų kuopos globėjas mokytojas Pranas Zaranka. Užsukau pas jį. Vaisino jis mane tik ką nupirka dešra, pamatęs, kaip godžiai aš valgau, ragino valgyti visą, nes jau gavęs alga, nusipirks daugiau. Grįžau į gimnaziją. Įnikau mokytis, kaip niekad anksčiau. Pasivijau, ką buvau praleidęs analitinėje trigonometrijoje, tapau zubrila, juo niekad nebuvęs.

Septintokai nutarė padaryti išleistuves aštuntokams. Pradėjo rinkti pinigus vynui, tortams, bet aš pinigų neturėjau, nes ką už Vyganto atsiųstą kavą buvau uždirbęs, išleidau tikėdamasis išvykti į Ameriką. Be to, neturėjau jokio noro baliavoti: ukrainietę praradau, motina serga džiova, mano geriausi draugai jau emigravę, o mes atidėti pusmečiui, ir nežinia kas bus po to pusmečio. Taigi baliuje nedalyvavau. Pirmadienį nueinu į gimnaziją, o ten bausi: koridoriuose privemta, suolai išnešti iš klasių, butelių, visokių šiukšlių pilna. Ateina inspektorius rūsčiu veidu ir drožia: pamokų nebus, kol nebus viskas išvalyta ir patalpos nebus tokios, kokias radote prieš balių. Visi tyli, aš pasiimu knygas ir atsistoju eiti. Inspektorius sustabdo: „Gailevičiaus, prie darbo“. Aš atsakau, kad baliuje nedalyvavau, taigi negėriau ir nevėmiau ir nevalysiu, suolų nenešiosiu. Inspektorius veik apstulbo. Išėjau. Antradienį atėjau į pamokas. Niekas su manim nekalba, bet man nei šilta, nei šalta, nes su šiais klasiokais, atsiradusiais iš kitų stovyklų, mažai ką bendro išvis turėjau. Algimantas Kezys (mirė 2015.2.23 Čikagoje) baliuje nedalyvavo,

bet pasiliko valyti ir plušo visą dieną. Kažkaip karo metais jis atsiskyrė nuo šeimos. Pagavo jį kazokai ir mobilizavo į Raudonąją armiją. Visą laiką jis meldė Dievą, kad padėtų jam pabėgti nuo rusų ir pridėjo tapti kunigu. Jo dalinys atsidūrė netoli Elbės, jis pabėgo, perplaukė Elbę ir atsidūrė mūsų stovykloje. Buvo labai pamaldus, neapleisdavo Mišių, bet grojo akordeonu ir buvo labai mėgstamas merginų. Kai vakarais išgirsdavom akordeono garsus, žinojome, kad ten merginų ratas aplink Kežį. Tiesiog pavydėjau jam, nes jis buvo ir prie tančiaus, ir prie rožančiaus.

Emigracija visai mus retino, iš mergaičių mūsų klasėje teliko tik Marta Trautrimaitė. Ji kaip ir Zigmas Bucevičius bei Dubauskas, atrodo, buvo tėvų atsiųsti iš kitų stovyklų lankyti mūsų gimnazijos. Bucevičiui ir Dubauskui buvo duotas vienas kambarys, kur mes nusipirkę butelį vyno susimesdavome išgerti, nes Dubauskas buvo mano klasiokas. Bucevičius buvo už mus keleriais metais jaunesnis, bet rimtesnis ir į išgėrimus nesijungė.

Trautrimaitė gavo mažą kambariuką visai prie gimnazijos. Nelabai jai sekėsi su diferencialais, analitine trigonometrija, tai matematikos mokytojas prašė, kad jai padėčiau. Nežinau, kodėl tas mokytojas pasirinko mane, kad jai padėčiau, turbūt galvojo, kad aš rimčiausias. Atrodė, kad ir Marta nudžiugo. Ateidavau pas ją su pamokom, ji tuoj užrakindavo duris. Nesupratau kodėl, bet vieną dieną kažkas pradėjo barškinti į duris šaukdamas: „Marta, žinau, kad tu esi“. Marta mane nuramino, kad nekreipčiau dėmesio, nes tai Krygeris, vokiečių kalbos mokytojos sūnus. Ji buvo pikta, negailinti rašyti dvejetų, tai mes ir jos sūnaus, baigusio gimnaziją, nemėgome. Jis ir Marta buvo protestantai, tai, manau, dažniau sueidavo. Gimnazijoje nebuvo įprasta, kad merginos draugautų su savo klasioku. Pradžioje aš jaučiau savotišką atsakomybę jai padėdamas ir lyg pykdavau, kad atitraukia mane nuo sporto aikščių, bet po kiek laiko pajutau, kad, užuot ejęs žaisti krepšinį, jau norėdavau eiti pas ją. Visada sutikdavau mane su šypsena savo mažame kambarėlyje, kuriame vos tilpo lovėlė ir mažas staliukas su kėde ir jos kukli manta. Būnant su ja ir sprendžiant uždavinius, many kažkaip iškilavo ukrainietės Lenos paveikslas, tartum aš jai nusikalstu, bet pajutau, kad jis blėsta. Draugaudamas su Lena dažnai jausdavau kalbę, kad bendrauju su svetimtaute, apleidžiu savo gimtąją kalbą. Dabar Marta, net nežinodama, o gal ir žinodama, keitė mano jausmus.

Gaunu Vyganto laišką. Jis padaręs man dokumentus emigracijai į Ameriką, kuriuose įrašyta gatvė, kur bus mano butas, ir taip pat surastas man darbas. Laiške jis išpėja, kad nėra nei to buto, nei gatvės, nei darbovietės New Yorke ir kad aš nesijaudinčiau, nes niekas netikrins. Turėjau dokumentus iš mano tėvo pusseserės, gyvenančios Baltimorėje, kuriuose ji garantavo mūsų šeimai gyvenamą vietą ir darbovietę. Tuoj parašiau jai laišką, kad atvykstu vienas. Labai greitai gavau oficialius dokumentus vykti jau trečią kartą į Wentorf stovyklą prie Hamburgo. Rytą nėjau į gimnaziją atsisveikinti. Sėdau su dviem dėžėmis knygų ir žurnalų į sunkvežimį ir apleidau Diepholz stovyklą, tikėdamas, kad tai paskutinis kartas. Wentorf stovykloje buvau apgyvendintas viename kambary su septyniais jugoslavais „četnikais“, nenorinčiais grįžti į Tito valdomą Jugoslaviją. Už savaitės gaunu pranešimą, kad turiu vykti į Grohn stovyklą, kur lauksiu laivo į Ameriką. Dieną prieš išvažiavimą, pavakare vaikščiodami su draugu paskutinį kartą po stovyklos rajoną, išgirdom lietuviškai šnekant porą merginų ir prisijungėm prie jų. Kiek pamenu, viena buvo Bronė Kirkutytė. Vaikščiojom ir plepėjom iki vidurnakčio. Gaila buvo atsiskirti, ypač maloni ir man graži buvo Bronė.

Rytą mūsų, dipukų, būrys apleido Wentorf prie Hamburgo, ir po pusdienio buvome Bremen Grohn stovykloje. Nors čia buvo Britų zona, bet mus tuoj supažindino su Amerikos švente – Padėkos diena ir kad per ją amerikiečiai valgo kalakutieną. Niekada nebuvau valgęs kalakutienos, tai nekantariai laukiau kalbų apie tą šventę pabaigos ir kalakutienos vaišių. Teko nusivilti, gavome tik mažą gabiliuką ir šiek tiek spanguolių marmelado ar padažo. Apskritai maistas būsimiems amerikonom buvo neblogas, bet jo buvo per mažai, taigi vėl puskalkaniai.

Bus daugiau

Vaikas į šeimą gali ateiti ir kitu keliu – per širdį

Atkelta iš 7 psl.

Rimas ir Lina taip pat įvaikinti?

Taip, jie įvaikinti vėliau, po kelerių metų. Rimas – iš Kauno vaikų namų, Lina iš – Biržų.

Ką tu prisimeni iš vaikystės, kai atvykai į naują savo šeimą? Koks buvo pirmas įspūdis Amerikoje?

Čikagos kvapas kitoks. Jis man ir dabar kitoks. Viskas nauja. Prisimenu tą dieną, kai atvažiavom namo. Pasitiko šuniukas Pipiras ir močiutė Eugenija Barškėtienė, kuri pasakė: „Aš būsiu tavo baba“, – ir stipriai apkabino.

Mokykloje įspūdžiai jau buvo kitokie. Nuo mažensėjau į anglų kalbos darželį, vėliau mokyklą. Daug kas klausinėjo – iš kur tu esi? Sakiau iš Lietuvos. Jie net nežinojo, kur tokia šalis. Sakydavau – prie Lenkijos.

Pats geriausias būdas vaikui skiepyti meilę tėvynei – tai pirmiausia ją jausti patiems. Papasakok apie savo šeimos tradicijas.

Pvz., per Kūčias mes vakare einame į Jaunimo centrą, Čikagoje į Mišias. Po Mišių visi su pusbroliais, pusseserėmis, tetomis ir dėdėmis, maždaug 15 asmenų, susėdam prie bendro Kūčių stalo. Tikro lietuviško, su 12 patiekalų. Pasimeldžiam, laužom „plotkelę“. Ant Kūčių stalo – tik tradiciniai patiekalai: kūčiukai, silkė, kisielius, juoda duona ir kt. Aišku, mums, vaikams, smagiausia dalis buvo, dovanų ap-

Spinduliuojantys meile ir laime Martynas su močiute Eugenija Barškėtiene džiaugiasi buvimo kartu akimirkomis.

datų pagerbimo renginiuose. Mes, būdami Amerikoje, turime stengtis būti lietuvišiais. Reikia kultūrą bei tautą puoselėti, kad ji neišnyktų ten, užjūryje. Nuo mažens lankiau fortepijono pamokas, dainavau Maironio mokyklos chore, vėliau Dariaus Polikajaus vadovaujame chore „Vyturyš“. Šokau Čikagos tautinių šokių ansamblyje „Grandis“. Dalyvavau Dainų šventėje Bostone, koncertavome lietuviams Kanadoje.

Kodėl nusprendėi stoti į JAV kariuomenę?

Pradžioje domėjausi statyba. Tačiau širdyje norėjosi kažko stipresnio. Tarnavimas JAV kariuomenėje – tai mano padėka šeimai, kuri užaugino, kuri į mane daug investavo. Tai padėka Amerikai, šaliai, kurioje už-

augau ir turėjau galimybę lankyti privačias mokyklas, ugdyti save pilietiškai. Tai mano indėlis šiai šaliai. Atiduoti save.

Kas esi pagal specializaciją kariuomenėje?

Parašiuotinkas. Po mokymų, tie, kurie gerai išlaikė egzaminus, buvo paskirti į parašiuotinkų mokyklą. Aišku, pradžioje buvo baugu šokti iš lėktuvo. Išvystas vaizdas, kai atsidaro durys, neapsakomas ir gniaužiantis kvapas. Tačiau kuomet pamatai žemę iš kilometro aukščio, išsoki vedinas noro pajusti skrydžio jausmą. Baimė dingsta. Labai norėčiau pažvelgti iš viršaus į Lietuvos laukus...

Tačiau čia, Pabradėje, esu šarvuotos kovos ginklų žvalgybos specialistas. Kavalerijos skautai yra mokomi slaptos operacijos. Kavalerijos skautas taip pat žinomas kaip armijos „akys ir ausys“. Iš tikrųjų buvau nustebęs, kai, baigus parašiuotinkų mokyklą, buvau paskirtas į Texas valstiją. Pasirodė – buvau paskirtas į Lietuvą. Geras jausmas. Atgal į gimtą šalį!

Artėja Vasario 16-oji. Šiomet ji sutampa ir su Užgavėnėmis. Ar švenčiat šią šventę?

O taip. Žinoma. Kepam daug miltinių ir bulvinių blynų.

Ką palinkėtum skaitytojams ir visai Lietuvai Lietuvos Valstybės atkūrimo progos dieną?

Mielieji skaitytojai, dėkoju, kad skaitėte mano likimo istoriją. Ačiū, kad priimat mus, Amerikos kareivius, dirbti kartu su Lietuva. Linkiu sveikų ir laimingų metų. Vasario 16-oji – tai Lietuvos Valstybės atkūrimo diena! Ši diena aplink pasaulį suvienija visus lietuvius. Džiaukimės savo Tėvyne, savo valstybe, savo Lietuva. Amerikos kariuomenė sveikina ir linki ir daug metų dirbti su Lietuva.

Besikalbant su JAV kariuomenės, šarvuotos kovos ginklų žvalgybos specialistu Martynu Barškėčiu, sukirba širdyje mintis, kokia gi puiki Martyno šeima yra Jungtinėse Amerikos Valstijose, kad ji išmokė būti ne tik tikru žmogumi su širdimi, jausmais, gerumo pilnomis akimis, su tvirta kariškio ranka, tačiau ir Lietuvos patriotu, nors jo gyvenimas gimtinėje ir prasidėjo valdiškuose vaikų namuose.

Ačiū už nuoširdų ir pilną patriotizmo pokalbį. Sėkmės tarnyboje.

„Žeimenos krantai“
2021 m. vasario 12 d.

Pirmoje eilėje (iš k.): Martynas, sesutė Lina, sesutė Kristina. Antroje eilėje: brolis Rimas ir mama Ofelija.

sikeitimo žaidimas po vakarienės. Tai irgi šeimos tradicija. Į dėžutę sudedami lapeliai su skaičiais, tiek kiek yra žmonių. Tas, kas ištraukia pirmąjį numerį, bėga prie eglutės pasiimti dovanos. Dovana gali būti bet kokia. Tada antru numeriu pažymėtas arba bėga prie eglės, arba gali „išvogti“ dovaną iš kito. Ir taip tas apsikeitimas dovanėlėmis vyksta iki pat paskutinio numerio. Smagiausia buvo „vogti“ dovanas iš kitų.

Minėjai, kad aktyviai dalyvauji koncertinėje veikloje?

Manau, kad ten už Atlanto, mes lietuviai, kartais galbūt esame net aktyvesni už kai kuriuos gyvenančius čia, Lietuvoje. Ten vis dar labai populiarūs tautiniai šokiai, visi aktyviai dalyvaujame kultūrinėje veikloje, o svarbiausia – visų Lietuvos valstybinių

CHIRURGAJAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

GEDAS M. GRINIS, MD
Inkstų, pūslės ir prostatos gydymas bei chirurgija
MercyHealth Hospital and
Medical Center - Walworth
N2950 State Road 67 Lake Geneva, WI 53147
262-245-0535

AUSŲ, NOSIES, GERKLĖS LIGOS

Darius Bliznikas MD SC
Ear, Nose and Throat • Allergy

7110 West 127th st. Ste 210 708-586-2212
Palos Heights IL 60463 www.palosenet.com

SKELBIMAI

www.draugas.org

773-585-9500

STUBURO IR SKAUSMO LIGOS

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ir partneriai Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbuotojėse bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elmhurst: 630-748-3300
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Barrington: 847-852-2000
Libertyville: 847-984-2500
www.illinoispain.com

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

LINAS SIDRYS, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA – AKINIAI
2701 W 69 th St., Chicago, IL
5706 W 111th St., Chicago Ridge, IL
Tel. 708-636-6622

DR. ELIGIJUS LELIS
Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
963 N. 129th Infantry Dr. #110
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. SIMONA ŽILIŪTĖ
Dantų gydytoja

perėmė dr. Petreikytės kabinetą.
Laukiami ir seni, ir nauji pacientai.
9055 S. Roberts Road,
Hickory Hills, IL

Tel. 708-598-4055

Valandos susitarus

DR. RAMUNĖ MACIJAUSKAS

Dantų gydytoja
9356 S. Roberts Road
Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-2131
Valandos susitarus

DR. LINA POŠKUS

Dantų gydytoja
11739 Southwest Hwy,
Palos Hts, IL 60463
9201 Broadway Ave., Brookfield
Tel. 708-387-2020

DR. DAIVA BIDVA

Dantų gydytoja
950 York rd. #110
Hinsdale, IL 60521
Tel. 708-485-2828

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

DR. GAILĖ V. ČERNIAUSKAS

DANTŲ GYDYTOJA
Amerikos „TOP DENTIST“ 2009 M.
318 W. Touhy Avenue
Park Ridge, IL 60068
Tel. 847-692-2303
www.parkridgesmiles.com

PILNA DANTŲ PRIEŽIŪRA:

- implantai
- tiltai, karūnos, protezai
- vaikų dantų gydymas
- šaknies kanalų valymas
- chirurgija
- parodontozės specialistas kabinete
- kosmetinės procedūros — „veneers“, balinimas • TMJ/TMD gydymas

DR. DALIA JODWALIS

Dantų gydytoja
15543 W. 127th St.
Suite 101, Lemont, IL
Tel. 630-243-1010
Valandos susitarus

KEPYKLA IR DELIKATESAI

6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę – www.racinebakery.com

doleris.com
tickets@doleris.com
1-800-514-9989
PIGIAUSI AVIA-BILIETAI Į LIETUVĄ IR EUROPA

REAL ESTATE**FIRST RATE
REAL ESTATE**

**Chicago and
surrounding areas**

Bus: 773-767-2400
Cell: 312-805-4851
Fax: 773-767-9886

E-mail: ausra.padalino@gmail.com

Aušra Kriščiūnaitė Padalino
Sponsoring Broker/savininkė

Kalbame lietuviškai, ispaniškai, angliškai

Patirtis – daugiau nei
35-eri metai

Perkate ar parduodate namą?

Nekilnojamo turto
žinovė siūlo savo
paslaugas
pietvakarinėje
Michigano dalyje –
Harbor Country: Union
Pier, New Buffalo,
Sawyer, Harbert,
Bridgman, Three Oaks ir kt.
Aptarnauja ir Čikagos apylinkes.

**21 Danutė (Donna)
Navickas**

C21 Affiliated – Illinois & Michigan
Tel. 630-917-0062

www.draugas.org
773-585-9500

SIŪLO DARBĄ

ieškome slaugės prižiūrėti 80 metų
moterį, sergančią Alzheimeriu. Dar-
bas su apgyvendinimu Atlantoje, Geor-
gia valstijoje.

Skambinkite Vidai tel. 310-228-7222.

**Reikalingas atsakingas žmogus,
galintis taisyti sportinę įrangą**

Čikagoje ir Čikagos rajonuose.

Reikalavimai: anglų kalba, IL
vairuotojo teisės ir automobilis.

Darbas klientų namuose ir sporto
klubuose. Apmokysime.

Skambinti

tel. 630-504-7854

PASLAUGOS

PARDAVIMAS IR TAISYMAS

MIGLINAS TV

GE/RCA ATSTOVYBĖ
2346 W. 69th Street
Tel. 773-776-1486

PERKA

**BRANGIAI PERKU
GINTARO DIRBINIUS
IR GINTARO GRYNUOLIUS.**

tel. 708-603-5494

REMKIME DRAUGO FONDA

Nuo 1992 metų Draugo fondas pade-
da išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką
„Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo
fondą savo testamente. Keletas stam-
besnių palikimų užtikrins „Draugo“
laikraščio gyvavimą daugelį metų!

www.draugofondas.org

MUTUAL FEDERAL BANK

Namams paskolos, apdraustos sąskaitos

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
773-847-7747 * www.mutualfederalbank.com

Patarnaujam Čikagos ir apylinkių lietuviams daugiau kaip 100 metų.

MARIA PAPPAS
COOK COUNTY TREASURER

cookcountytreasurer.com

Enter your street address:

- **Pay** your First Installment property taxes online
 - No late fee through **May 3, 2021**
- Search **\$76 million in available refunds**
- Make sure you're not missing out on **\$46 million in available exemptions**
- See if your property is on the **Tax Sale List**

„Surašymo“ Nr. 118 atsakymas
Pažymėtuose langeliuose: NUOPELNAI.

Kryžiažodį išsprendė:
Rasa L. Rupeika Chicago, IL
Nuoširdžiai dėkojame sprendėjams.
Jūsų sprendimų atsakymų lauksime paštu:
„Draugas“, 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629-5589
arba el. paštu – redakcija@draugas.org ir faksu: 773-585-8284.

SUBSCRIBE

Receive
BOTH!
ONE YEAR
DRAUGAS NEWS
12 ISSUES
LITHUANIAN
HERITAGE
6 ISSUES
\$45 mailed
\$30 internet
only

DRAUGAS NEWS

LITHUANIAN WORLD WIDE NEWS IN ENGLISH

My Paper – My Friend
My link to LITHUANIA!

www.draugas.org/news

LITHUANIAN
HERITAGE
MAGAZINE IN ENGLISH

A supplement mailed separately

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“
internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti
apie tai administracijai:

administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

www.draugas.org

ATLANTIC
Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ
EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija,
Moldova, Rusija

Greičiausi
pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai
apdrausta \$100

Siūlome automobilių
gabenimą į visas pasaulio
šalis, automobilių pirkimą
iš visų JAV aukcionų,
asmens turto
perkaustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užieiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 630-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyva
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

SKELBIMAI 773-585-9500

Janina Udrienė:

Atkelta iš 3 psl.

Nereikėjo pačiai ieškoti – „atėjo“ kvietimai dėstyti lituanistinėje mokykloje, dalyvauti ateitininkų Sendraugių veikloje bei globoti moksleivių ateitininkų Karaliaus Mindaugo kuopą.

Kviečiama dėstyti sutikau būti tik atsargine mokytoja, mat, atidirbus su jaunimu visą savaitę, nebėra nei laiko, nei energijos dar ruošti pamokoms ir jas vesti.

O su ateitininkų moksleivių kuopa dirbau daug metų. Visada būdavo įdomu išgirsti gimnazistų mąstyseną, diskutuojant aktualiomis jaunimui temomis. Rengdavome išvykas, kurios praplėsdavo moksleivių akiratį. Jaunimas leido gražų laikraštėlį, pavadintą „Šauklis“. Mano vaikams kiek paaugus, organizavau kelias jaunučių ateitininkų stovyklas Dainavoje. Mūsų kūrybinga darbo grupė kartu su dr. Romualdo Kriaučiūno pedantišku vadovavimu paruošė labai patrauklų jaunučių-jaunių veiklos vadovėlį. Jis atsirado matant naujų, jaunų globėjų poreikį turėti konkrečias gaires jaunimo veiklai vystyti. Panašiai dirbome ir su moksleivių ateitininkų vadovu.

Buvau Ateitininkų sendraugių skyriaus pirmininke. Kvietėme paskaitininkus, rengdavome meno parodas, literatūros ir poezijos vakarus bei – Užgavėnių proga – šaunų balių su koncertu. Atlikę iš kitų miestų visada šiltai priimdavome mūsų namuose. Veiklos metų pabaigoje ruošdavome iškilmingas Šeimos šventes su jaunimo pranešimais bei gražiais ir kartais juokingais pasirodymais. Gaila, tačiau šiuo metu ateitininkai nebeveikia Detroito – nebeliko „darbininkų“.

Galiu dar paminėti, kad Detroito, turinčiame gražią Dievo Apvaizdos parapiją su jaukia bažnyčia, klasėmis lituanistiniam švietimui ir didžiuliu Kultūros centru, teko prisidėti prie Pastoracinės tarybos darbo, mat pirmąją jos funkciją sekė. Pastoracinės tarybos pirmininkės pareigose, vėliau kitose pareigose išdirbau dvylika metų. Prisidedu ir šiomis dienomis, kai reikia pagalbos.

Kaip įsijungėte į JAV Lietuvių Bendruomenės veiklą?

JAV LB Detroito apylinkės veikloje visada dalyvavau kaip narė. Vėliau buvau įtraukta į valdybos gretas ir talkinau švietimo reikalais. Apie 1994-uosius pirmą kartą buvau išrinkta į JAV LB Tarybą. Nepaprastai gerą išpūdį paliko didelės erudicijos vadovai: Algimantas Gečys, Vytautas Kamantas, Arvydas Barzdukas, Elona Vaišnienė, Vytautas Kutkus, Romualdas Kriaučiūnas bei kiti aktyvūs Tarybos nariai. Pastaruoju metu esu JAV LB Krašto valdybos narė su visa virtine darbų ant mano pagyvenusių pečių. Dirbant susipažinau su jaunais patriotais, atvykusiais į Ameriką jau po 1990-ųjų. Jų įsijungimas į bendruomenę – tarsi atgaiva ir garantas, kad JAV LB išliks gyvastinga.

Dauguma JAV LB apylinkių pirminkų jau yra iš tos jaunos kartos, kaip ir daugelis LB Tarybos bei LB Krašto valdybos narių. Mūsų, vyresniųjų, pareiga yra padėti būsiniams lyderiams pažinti Lietuvių Chartos principus, LB kilnius tikslus, jos tradicijas bei struktūrą. Tam tikslui teko dirbti ir suredaguoti patrauklų vadovėlį „Ką veikia JAV Lietuvių Bendruomenė?“ Teko taip pat gerokai padirbėti su dar dviem vadovėliais: „Ką veikia JAV LB Tary-

ba?“ ir „JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos narių pareigybės“.

Žinoma, suprasti apie Lietuvių Bendruomenę galima skaitant organizacijos įstatus, tačiau naujokui yra daug patraukliau pažvelgti į keletą puslapių, kuriuose logiškai paaiškinama visa plati LB veikla bei struktūra, ir dar leidinys iliustruotas spalvotomis nuotraukomis. Esu girdėjusi gerus atgarsius apie šiuos projektus, todėl kasmet nepagailiu keliolikos valandų darbo jų atnaujinimui.

Vėliausias projektas, kuriuo teko rūpintis, tai – JAV LB Strateginio plano paruošimas. Tai labai svarbus projektas, mėginant užtikrinti organizacijos tęstinumą. Žinoma, to darbo nebūčiau atlikusi be ypatingai geros darbo grupės, kurioje aktyviai dalyvavo kelių kartų atstovai.

Kai kurie lietuviai atvykę į užsienį atsiriboja nuo lietuviškos veiklos. Kaip manote, kodėl?

Manau, kad atsiribojimas pradžioje yra tik dėl praktiškų motyvų – pirmausia reikia pasirūpinti pragyvenimu ir šeimos išlaikymu. Suradus patikimus pragyvenimo šaltinius ir patogiai įsikūrus, atsiranda poreikis grįžti prie savo šaknų ir ieškoti būdų, kaip neprarasti savo tautiškumo. Daug šeimų pirmiausia ieško vaikučiams lietuviškos mokyklos, ir čia pasitarnauja JAV LB Švietimo taryba su mokyklų tinklu ir mokymo programomis. Po to ieško lietuviškų centrų ir po truputį įsijungia į veiklą, ypač jeigu jie nėra tik „vartotojai“, bet yra tie, kurie „duoda“.

Esu labai laiminga, kad teko susipažinti ir bendrauti su daug įdomių, neseniai iš kraštą atvykusių žmonių, kurie praturtino ir mano gyvenimą. O tokių, kurie visiškai atsitraukia nuo lietuvių bendruomenės, visada buvo ir bus. Dipukų kartoje irgi buvo daug šeimų, kurių vaikai greitai „suamerikonėjo“, ir jiems nebuvo svarbu jungtis prie savo tautinės šeimos.

Spaudoje (ir ne tik) vis mėginama skirstyti: dipukai, trečiabangiai. Tačiau, norime ar nenorime, reikia gyventi vieniems šalia kitų. Ar, kartu dirbdami, neįsijungiate kartu konflikto?

Aš didelio konflikto nepatyrčiau, juk mėginame vieni iš kitų pasimokyti. Žinoma, yra mažų skirtumų, pvz., savanoriavimo sąvoka dar nepilnai išsisknijusi, kaip ir piniginių aukos skyrimas geriems tikslams. Taip pat pastebiu, kad vis mažiau jaunų žmonių apsiima pareigas ir aukoja savo laisvą laiką. Yra net komitetai, kurie dirba be pirmininko – niekas nenori to titulo. Turbūt titulas per daug surištas su atsakomybe. Anksčiau žmonės varžydavosi dėl tokių pareigų, galima buvo pasirinkti vadovą. Dabar kur kas sunkiau rasti tokių žmonių, kurie apsiimtų vadovauti.

Darbas su skirtingo amžiaus ir poreikių bendruomenės žmonėmis – kodėl tai svarbu? Su kokiais iššūkiais susiduriate savo darbe? Kaip juos įveikiate?

Man didžiausias iššūkis yra kai kurių žmonių nepareigingumas – prižadėto darbo neįvykdymas, prašymo ignoravimas, neatsakymas į el. laišką ar telefoninę žinutę. Atrodo, būtų taip paprasta tuoj atsakyti ir paaiškinti padėtį, susitarti dėl specifinio darbo atlikimo. Organizacinės disciplinos stoka apsunkina darbą. Viskas daug lengviau ir sklandžiau vykta, jeigu visi atliktų savo darbelius laiku.

Kita vertus, suprantu, kad jauni turi daug kitų įsipareigojimų ir jų laikas savanoriškiems darbams ribotas. Kiekvienam, prieš apsiimant pareigas, yra būtina pasvarstyti, kiek jis galės skir-

ti laiko joms ir imtis tik to, ką tikrai pajėgus atlikti. Prisiimti pareigas ir tada vis teigti, kad „neturiu laiko“ arba visai jų neatlikti yra visų brangaus laiko gaišinimas. Juk darom ne dėl garbės, bet todėl, kad galime prasmingai prisidėti prie bendro labo.

Šiemet JAV Lietuvių Bendruomenė švenčia savo 70-metį. Kaip, žvelgiant jūsų akimis, pasikeitė JAV LB per šį laikotarpį?

Prieš Lietuvai atkuriant nepriklausomybę, JAV LB ne tik rūpinosi išlaikyti lietuvių JAV, bet nepaprastai daug dirbo Lietuvos laisvinimo reikalu. Kiek laiškų mes rašėme mūsų Kongreso nariams, administracijai bei amerikietiškiems spaudai, aiškindami Lietuvos neteisėtą okupaciją... Kiek organizavome demonstracijų, kuriuose su vėliavomis dalyvavome... Kiek atsakinėjome į žurnalistų klausimus... Ypač efektingai dirbo JAV LB Krašto valdybos nariai, gyvenantys arčiau Washington, DC: suorganizavo net kelis pasimatymus su Amerikos prezidentais, rašė Amerikos spaudoje. Turėdami ypatingai svarbų tikslą, visa tai atliko su dideliu entuziazmu ir nepalūžusia viltimi. Panašūs įvykiai buvo ir Sąjūdžio laikais, Lietuvai atkuriant nepriklausomybę.

Šiuo metu, kai Lietuva laisva (nors visada reikia budėti), veiklos kryptis daugiau linksta į lietuvių išlaikymą, siūlant įdomius renginius ir šiltą tarpusavio bendravimą, ryšio su Lietuva palaikymą. Taip pat džiugina LB Krašto valdybos pastangos naudoti naujausias technologijas. Štai naudojant „Zoom“ platformą, į konferencijas galima suburti po visas valstijas išsibarsčiusių JAV LB apylinkių valdybų narius. Neseniai vykusioje konferencijoje dalyvavo 50 apylinkių atstovai.

Valdyba taip pat leidžia išsamų internetinį LB naujienlaiškį lietuvių ir anglų kalbomis – jis pasiekia daugybę žmonių. Dėmesys apylinkėms bei plačiai lietuvių visuomenei yra svarbus, norint vienyti visus lietuvius JAV.

Atrodo, laiko poilsiui neturite. Gal galite papasakoti, kaip atrodo eilinė Jūsų darbo diena? Ar turite įprastą dienotvarkę? Mano dienotvarkė gana paprasta:

rytinis laikraščių skaitymas su kavos puodeliu – čia, tai „liuksusas“ išėjus į pensiją. Kai dirbau ir vaikus auginau, negalėjau sau to leisti. Po pusryčių – mankšta per „Zoom“ platformą. Tada tuoj prie kompiuterio ir gerą dalį dienos praleidžiu su JAV LB projektais.

Vakaras turbūt yra geriausias laikas, nes vakarienių metu su vyru aptariame visas pasaulio problemas – politines, vietines apylinkės, mūsų parapijos, Lietuvos bei išeivijos lietuvių. Niekada nepamirštame pasidžiaugti mūsų puikiais sūnumis, jų gražiomis šeimomis bei mūsų gerais anūkais. Baigiantis dienai, jau retai dirbu, nebent yra koks „Zoom“ posėdis (o pastaruoju metu jų gana daug yra). Dar pažiūriu šiek tiek televizorių arba skaitau knygą. Šiuo metu skaitau apie Thomas Jefferson ir John Adams draugystę, kuri vėliau palūžo.

Ko palinkėtumėte JAV LB, jos dabartiniams ir būsiniams nariams bei vadovams?

Nariams palinkėčiau dalintis savo kūrybinėmis bei darbo jėgomis, nebūti tik vartotojais. Daug maloniau ką nors naudingo, prasmingo pačiam padaryti, negu tik imti tai, ką kiti padarė.

Vadovaujantiems, pasiryžusiems eiti atsakingas, svarbias pareigas įvairiose srityse – kultūros, mokslo, religinių reikalų, socialinių reikalų, švietimo, visuomeninių reikalų, informacijos, jaunimo, organizacinių reikalų ar ekonomikos reikalų, – linkiu ištvėrmės, kūrybinių idėjų, darbinių ir pareigingų bendradarbių.

Visiems vadovaujantiems linkiu būti gerais šaukliais, pritraukiančiais gausybę jaunų žmonių, nes nuo jų priklausys šios Bendruomenės ateitis. Krašto valdybos pirmininkui linkiu aiškios vizijos, neišsenkančios energijos ir Dievo palaimos vedant JAV LB šiuo įdomiu lietuvių išlaikymo keliu, kuriame vertiname savo kilmę ir saugome savo tautinį lobį, tuo praturtindami save ir visus tuos, kurie jungiasi prie mūsų „lietuviškos šeimos“.

Dėkojame už pokalbį. Sveikiname su artėjančia Vasario 16-ąja ir gražiu Jūsų jubiliejumi.

Nors ir netradiciškai, palaikykime tradiciją

Vasario 20 dieną, šeštadienį, 12 val. p. p. vyks NETRADICINĖ Šiupinio šventė Jaunimo centre.

Visi kviečiami iš anksto užsisakyti šiupinį. Jį (su gardžiais priedais) galėsite atsiimti **Jaunimo centre nuo 12 val. p. p. iki 2 val. p. p. arba pietauti Jaunimo centro kavinėje.**

Po 2 val. p. p. galėsime pristatyti į namus. Užsisakykite šiupinį ir padėkite iškilmingai pažymėti šią daugiau kaip 60 metų besitęsiančią tradiciją.

Šiupinio kaina – 20 dol., su pristatymu į namus – 25 dol., gira – 2 dol. Taip pat vyks loterija, skirta paremti Karaliaučiaus krašto lietuvišką veiklą (šeši loterijos bilietai – 5 dol.).

Užsakymai priimami tel. **630-240-3343 (Svajonė).**

Šventės rengėjai – Aukštaičių klubas, Mažosios Lietuvos fondas ir draugija bei Jaunimo centras.

Opera „Lietuviai“: dalyvių mintys prieš peržiūrą

Lietuvos valstybės atkūrimo dienos išvakarėse, vasario 15-ąją, Lietuvos nacionalinės filharmonijos (LNF) Skaitmeninėje salėje, YouTube ir Facebook platformose skambės Amilcare Ponchielli operos „Lietuviai“ („I Lituani“, 1874) koncertinis įrašas. 15 min. iki operos numatyta transliuoti ir kelis ją pristatančius interviu.

Apie A. Ponchielli operos „Lietuviai“ aktualumą, apie idėją Filharmonijos scenoje koncertiškai atlikti ir su garso režisierių Aleksandros bei Viliaus Kerų šauniaja komanda Skaitmeninėje salėje profesionaliai įrašyti „Lietuvius“ pasakos ir Vasario 16-osios proga klausytojus sveikins Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro meno vadovas ir vyriausiasis dirigentas Modestas Pitrenas.

Jūratė Švedaitė-Waller.

„Lietuvių“ sukūrimo istoriją bei pagal Adomo Mickevičiaus poemą „Konradas Valenrodas“ parašyto libreto vingius prisimins operos koncertiniam atlikimui programėlę rengusi muzikologė Beata Baublinskienė. Apie šios klasikai priskiriamos, o Lietuvoje ne kartą mūsų valstybės prasmingų datų simboliu tapusios operos pasaulinį kontekstą svarstys muzikologė Jūratė Katinaitė.

Įdomiais prisiminimais apie šios A. Ponchielli operos pastatymą Čikagoje dalinsis viena iš „Lietuvių“ koncertinio atlikimo Filharmonijoje rėmėjo – LNOBT paramos fondo „Orfėjo lyra“ – vadovių Nerija Kasparienė. Būtent gerb. Nerijai prieš daug metų Čikagos lietuvių operoje buvo patikėta Aldona ikūnijusios pagrindinės solistės Danutės Stankaitytės dublerės misija.

Apie tai, kaip sekėsi ruošti Aldonos partiją ir išlieti į Nacionalinėje filharmonijoje vykusį dabartinės operos versijos koncertinį atlikimą pasakos JAV gyvenanti solistė, sopranas Jūratė Švedaitė-Waller.

Priminsime, kad J. E. Prezidento Gitano Nausėdos globojamas LNF ir Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro 80-mečiui skirtas operos „Lietuviai“ („I Lituani“) koncertinis atlikimas vyko ir įrašas buvo padarytas 2020 m. rugsėjo 5 d. LNF Didžiojoje salėje. Operą atliko maestro Modesto Pitrenio diriguojamas Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras (LNSO) ir ryškūs, pasaulinį pripažinimą pelnę solistai: Jūratė Švedaitė-Waller (sopranas, JAV), Mickael Spadaccini (tenoras, Belgija), Arūnas Malikėnas (baritonas), Modestas Sedlevičius (baritonas) ir Tadas Girininkas (bosas), taip pat ilgametis LNSO bičiulis Kaino valstybinis choras, kuriam net 51-erius metus vadovavo šio choro ikūrėjas, šviesaus atminimo maestro prof. Petras Bingelis.

Amilcare Ponchielli operos „Lietuviai“ fragmentų šventinė transliacija vyks vasario 15 d., pirmadienį, 19 val. (11 val. r. Čikagos laiku) internetu www.nationalphilharmonic.tv, Filharmonijos ir Skaitmeninės koncertų salės Facebook paskyroje, YouTube kanalu (adresas – Lietuvos nacionalinė filharmonija)

Įrašas bus pasiekiamas ir vasario 16–21 dienomis.

LNF inf.

Diriguoja Motestas Pitrenas.

D. Matvejevo nuotraukas

Lietuvą Amerikoje garsino ir muzika

Artėjančios Nepriklausomybės dienos proga prisimename nepailstantį JAV lietuvių patriotizmą ir nuopelnus garsinant Lietuvos vardą, pastangas neleisti tarptautinei bendruomenei pamiršti tėvynės okupacijos.

Nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Muzikos ir vizualiųjų menų skyriuje saugoma ypatinga plokštelė, kurią galima rasti ir pagrindinėje Jungtinių Amerikos Valstijų Kongreso bibliotekoje. Tai pirmoji lietuviška JAV išleista ilgai grojanti vinilo plokštelė. Ji įrašyta 1952 m. spalio 12 d. prestižinėje Carnegie salėje New Yorke – tą dieną čia vyko Baltijos šalių simfoninės muzikos koncertas. Svarbiausia renginio iniciatorė ir organizatorė buvo Valerija Tysliavienė, įtakinga JAV lietuvių muzikinio gyvenimo organizatorė, poeto Juozo Tysliavos žmona. Ji subūrė atlikėjus, organizavo lėšas ir pasirūpino reklama.

Orkestre tądien grojo geriausi NBC radijo ir New Yorke filharmonijos muzikantai. Prie dirigento pulsto iš eilės stoji visų trijų Baltijos šalių dirigentai – Jeronimas Kačinskas, Bruno Skultė ir Endelis Kalamas. Lietuvių kūriniai sudarė pusę koncerto programos. Tai buvo Vytauto Bacevičiaus pirmoji simfonija, Juozo Gruodžio „Lietuvoje“ (antrosios sonatos fortepijonui antroji dalis, orkestruota J. Kačinsko), Vlodo Jakubėno „Legenda“ ir „Rapsodija“ bei paties Jeronimo Kačinsko „Preliudai“ (pirmoji „Misterijos“ dalis). Skam-

bėjo JAV ir visų trijų Baltijos šalių himnai. Šis renginys pritraukė daugiau nei 2 000 klausytojų ir akivaizdžiai priminė pasauliui apie pavergtas Baltijos tautas. Koncertą ir jame nuskambėjusius brandžius Baltijos šalių kompozitorių kūrinius ypač palankiai aprašė pagrindiniai JAV dienraščiai „The New York Times“, „The New York Herald Tribune“, „Musical Courier“, „Musical America“.

Koncerte skambėję kūriniai buvo įrašyti atlikimo metu ir po kelių mėnesių išleista progine plokštelė. Tiksliau, kelios plokštelės, skirtos kiekvienos Baltijos šalies simfoninei muzikai. Jas išleido firma „Veravox“ (VL-101, VL-114, VL-116, VL-117). Plokštelės atrodė solidžiai ir šventiškai – atspausdintos ant proginio raudono vinilo. Jų rinkinys, išleistas pakartotinai, buvo skirtas JAV prezidento John Kennedy atminimui, tad naujas vokas papuoštas prezidento atvaizdu.

Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka

Žymenį

„Geriausios laidojimo paslaugos“

Southtown suteikė

Palos-Gaidas
FUNERAL HOME

11028 S. Southwest Hwy. Palos Hills, Illinois
(708) 974-4410 www.palosgaidasfh.com

PETKUS & SON

FUNERAL DIRECTORS

SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.

CICERO, 5940 W. 35 ST.

LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)

NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)

Tel. 1-800-994-7600

www.petkusfuneralhomes.com

draugas.org/mirties

LITUANISTIKOS
TYRIMO CENTRAS

Nuoširdžiai sveikiname su viena iš svarbiausių Lietuvos švenčių, Vasario 16-ąją, Lietuvos Valstybės atkūrimo diena. Ji simbolizuoja mūsų dvasios stiprybę ir viltį. Didžiukimės žengdami nuostabiu Laisvės keliu ir įprasminame savo meilę Lietuvai darbais. Mūsų paveldas – mūsų ateitis!

Lituanistikos tyrimo centras

LR generalinis konsulas Čikagoje kartu su JAV LB Marquette Parko apylinkė ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapija vasario 14 d., sekmadienį, kviečia paminėti Nepriklausomybės akto paskelbimo 103-ąsias metines. Vasario 16-osios minėjimas prasidės šv. Mišiomis Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje (6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL). Susirinkusiuosius pasveikins gen. konsulas Mantvydas Bekešius, JAV LB atstovai, muzikinę programą atliks Simona Smirnova. Registracija: www.chicagonativitybvm.org/?lang=en. Daugiau informacijos tel. 773-776-4600.

JAV Lietuvių Bendruomenės Waukegan-Lake County apylinkė vasario 14 d., sekmadienį, rengia Vasario 16-osios minėjimą. Jis prasidės 1:30 val. p. p. trumpu kanklininkės Simonos Smirnovos koncertu, po kurio 2 val. p. p. bus aukojamos šv. Mišios Santa Maria del Popolo parapijos koplyčioje, 116 N. Lake St., Mundelein, 60085. Vėliau – sveikinimai, šokių grupės „Rusnė“ pasirodymas. Registracija: www.signupgenius.com/go/9040548a9af29abfe3-nativity.

708-433-7777

Vilma

Virginija

Notarinės paslaugos NEMOKAMAI

7667 W. 95th St., Suite 207
Hickory Hills, IL 60457
Fax: 708-851-4777

1YR - 0.75 % APY*
 2YR - 1.00 % APY*

*APY - ANNUAL PERCENTAGE YIELD

MOBILE BANKING | INTERNATIONAL WIRES
CREDIT/DEBIT CARDS | SAVINGS | CHECKING

310.828.7095 | info@clcu.org

www.clcu.org

Namams pirkti paskolas duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuomimais. Kreipkitės į

Mutual Federal Bank,

2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 St., Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)

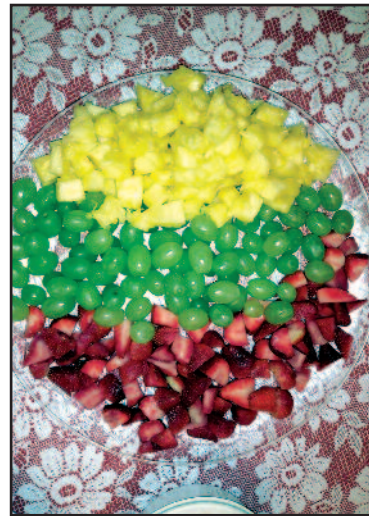
Tel. 773-284-0100 • info@midwaylegal.com

Paslaugos: Nekilnojamas turtas • Investiciniai fondai • Testamentai ir palikimai • Verslo reikalai • Bendri teisės reikalai

COVID – 19: Vasario 12 d., 11 val. 30 min.

	Užsikrėtusių	Išgijusių	Mirusių
Pasaulyje	108,485,137	80,640,802	2,357,129
JAV	28,024,390	17,936,178	487,659
Lietuvoje	189,665	172,736	3,038

Oi jūs, blynai, blynai...

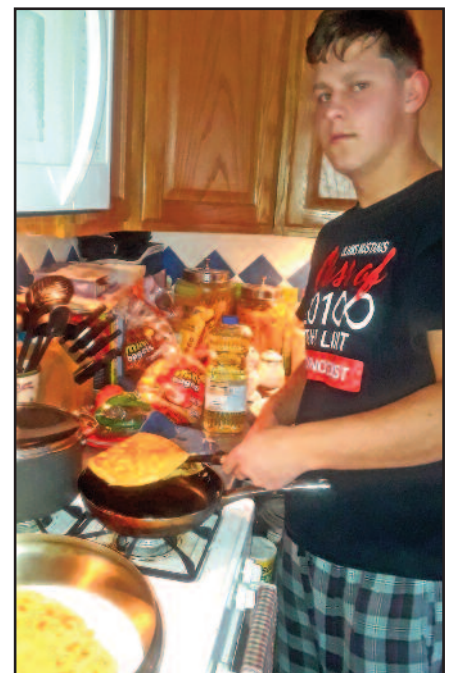

Vasario 16-ąją blynus puošime vaisiais.

Mėgstame įvairovę: meksikietiški blyneliai (burritos) su obuolių įdaru ir ledais.

Rita, Antanas ir Domas Rašymai:

Mūsų mėgstamiausi blynai yra miltiniai, lietiniai (panasūs į crepe blynelius). Mažesnius kepame mažesnėje keptuvėje, jei norime didesnių – didesnėje. Dažniausiai juos kepa Antanas, o neseniai pradėjo kepti ir sūnus Domas. Blynų receptas labai paprastas: miltai, kiaušiniai ir truputis pieno. Tai, kas paveldėta iš mūsų mamų, tapo ir mūsų šeimos tradicija. Vienas kepėjas, trys valgytojai – ir visi valgo skirtingai: vienas su cukrumi, kitas su uogiene, trečias – su klevų sirupu. Vienas susuka tuos blynelius į „tūteles“, kitas sluoksniuoja kaip tortą „Napoleonas“. Labai skanūs yra obuoliniai blynai su obuolių koše, bet juos valgome rečiau. Šia ypatinga, dviguba proga, papuošime blynus vaisiais, suteikdami jiems atitinkamas spalvas ir klausysimės lietuviškos muzikos.

Blynų kepėjo pareigų ėmėsi Domas.

Šeimos albumo nuotraukos

Rūta Sidabrienė:

Mėgstamiausi mūsų šeimoje yra mieliniai blynai su obuoliais, tačiau visada kepame ir vaflius. Užgavėnės – smagus laikas. Dalinamės praėjusių metų akimirkomis.

Kepame blynus: Dana Bartulienė, Rūta Sidabrienė ir Margarita Stiglich.

Blynai jau ant stalo, jei čigoniukai neaplankys, tai mes juos suvalgysime: Frenk Nickman, Kęstutis Sidabras, Dana Bartulienė, Rūta Sidabrienė, Vitalija Jošvilaitė ir Margarita Stiglich.